

Štórski ŽELEZAR

Leto XVIII.

1978

April

Št. 4

Prvi maj-praznik dela

V borbi za osemurni delovni dan so delavci v Združenih državah Amerike prvega maja 1886. leta organizirali generalno stavko. V tej stavki je policija v več mestih napadla stavkajoče v Chicagu, policaji so pobili in ranili več delavcev, nekaj pa jih je sodišče kasneje obsodilo na smrt na vešalih. Ti majski dogodki v Chicagu so globoko odjeknili med svetovnim proletariatom. Kongres II. internacionale v Parizu 1889. je proglasil Prvi maj za dan borbe mednarodnega proletariata za osemurni delovni dan. Takrat so delavci opravljali tudi najtežja dela v izredno težkih pogojih po dvanajst in šestnajst ur dnevno brez socialne in starostne zaščite. Za uveljavljanje tega revolucionarnega praznika so padale velike žrtve po vsem svetu, ker so kapitalistični režimi v prvomajskih manifestacijah čutili zanje nevarno dejanje. Vendar vsa krutost preganjanja in drugi surovi ukrepi niso mogli zatreti naglega razvoja naprednih delavskih gibanj, ki so se pod vplivom znanstvenega marksizma vedno bolj širila. Pozivu »Internacionale« so se odzvali solidarno vsi delavci po svetu, med njimi tudi slovenski in jugoslovanski delavci, ki so pod vodstvom Partije prehodili trdo in slavno pot že pod reakcionarnim režimom Avstro-Ogrske in pozneje jugoslovanske monarhije ter buržoaznih režimov do največje preizkušnje v letih fašistične okupacije.

V tem in povojnem obdobju so naši narodi pod vodstvom svojega največjega sina, tovariša Tita, v narodnoosvobodilnem boju in v ljudski revoluciji ter v povojni graditvi, skovali bratstvo in enotnost, ki je bila in je pogoj za doseg svojega cilja — samoupravne skupnosti vseh jugoslovanskih narodov in narodnosti kot čvrsto samoupravne socialistične stavbe svobodnih delovnih ljudi.

V kapitalističnih deželah pomeni Prvi maj odkrito in odločno izpoved zahteve delavcev po izboljšanju življenjskih in delovnih pogojev, pomeni pregled borbenih sil proletariata in zaupanje v njihovo končno osvoboditev.

Pri nas predstavlja prvi maj pregled doseženih uspehov našega delovnega ljudstva in nadaljnjo mobilizacijo vseh ljudskih sil za čim doslednejše izvajanje zastavljenega programa naše socialistične samoupravne družbe. V tej družbi odloča delovni človek sam o svojem delu in rezultatih svojega dela.

S ponosom lahko dvignemo rdeč prapor, v katerega so uprte ne le oči milijonov Jugoslovancev temveč ves v zgodovinsko ospredje stopajoči delavski razred vsega sveta. Delovni človek vse bolj odloča ne le o svojem delu v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela ampak o vsem družbenem dogajanju.

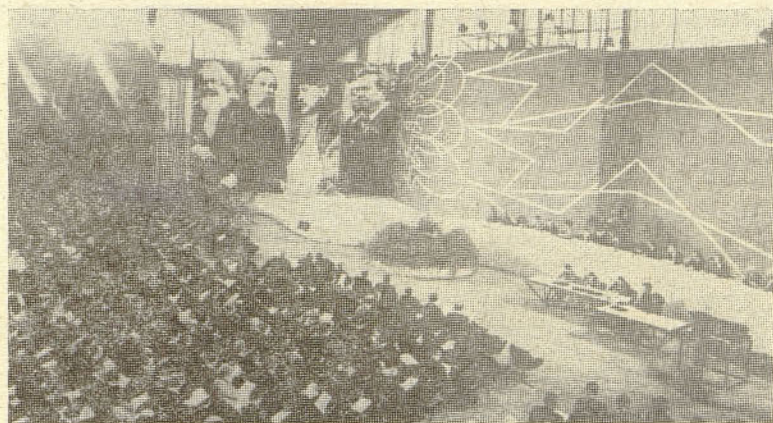
Nova etapa v razvoju delavskega in družbenega samoupravljanja označuje graditev novih odnosov v pridobivanju in razporejanju dohodka in doslednem uresničevanju delitev osebnih dohodkov po delu in rezultatih dela delavca.

Prvi maj praznujemo letos tudi v obdobju partijskih kongresov, na katerih je in bo prišla do pravega izraza dozorelost naših delovnih ljudi, da kot resnični samoupravljalci odločajo preudarno in načrtno v vsem našem družbenem dogajanju.

Končan je VIII. kongres ZK Slovenije

V ponedeljek, 3. aprila smo se v svečano okrašeni Ljubljani zbrali delegati in gostje na VIII. kongresu ZKS. Naša naloga je bila, da vsestransko ocenimo in analiziramo preteklo štiriletno obdobje. Sam kongres je bil le zaključek široke predkongresne

V tej razpravi bi želel na kratko povedati, kako mi te spremembe vidimo in ocenjujemo na področju inovacijske dejavnosti, za katero menimo, da je tudi odraz sprememb družbenoekonomskega položaja naših delavcev, kako te spremembe doživljajo naši delav-

Velika dvorana Gospodarskega razstavišča v Ljubljani — prizorišče VIII. kongresa ZK Slovenije

aktivnosti, v katero so se vključili vsi komunisti, delavci in delovni ljudje širom Slovenije. Delo smo pričeli s plenarno sejo, na kateri je imel pozdravni govor in referat »O nalogah komunistov v razvoju socialistične samoupravne demokracije in splošnem razvoju Socialistične republike Slovenije«, predsednik CK ZKS tov. France Popit.

Po plenarni seji se je delo nadaljevalo v petih komisijah. V komisiji za družbenoekonomske odnose in razvoj je sodelovalo največje število razpravljalcev. Z razpravo v teh komisijah smo tudi komunisti in delavci naše delovne organizacije dali svoj delovni prispevek uspešnemu delu VIII. kongresa ZKS.

V razpravi smo želeli prikazati, kako vpliva SPREMINJANJE DRUŽBENOEKONOMSKEGA POLOŽAJA DELAVCEV V ZDRUŽENEM DELU NA INOVACIJSKO DEJAVNOST.

V naši delovni organizaciji se je v zadnjih letih precej razvila inovacijska dejavnost in komunisti Železarne Štore želimo s to razpravo, na tem kongresu, prispevati k njenemu nadaljnjemu razvoju v naši širši družbi.

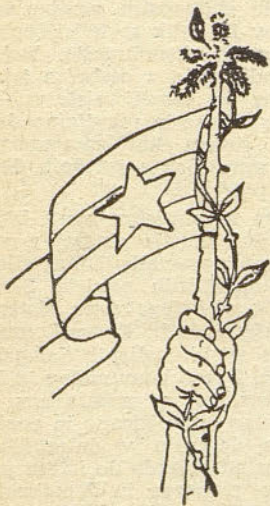
Obdobje sprejemanja nove Ustave, Zakona o združenem delu in našega kongresa, je obdobje velikih in hitrih sprememb v nadaljnjem razvoju našega socialističnega samoupravnega sistema.

ci — inovatorji in kaj menimo o njihovem mestu v naši vsakdanji praksi in našem nadaljnjem razvoju.

Naši delavci kot samoupravljalci se prav gotovo vsak dan počutijo bolj svobodne, ustvarjalne in tudi bolj samostojne socialistične osebnosti. Njihovo udejstvovanje na inovacijskem področju štejemo kot izraz naravnih posledic razvoja našega socialističnega samoupravnega sistema in izraz zavesti naših delavcev kot samoupravljalcev. Ali drugače povedano: menimo, da je njihovo udejstvovanje na področju inovacijske dejavnosti hkrati tudi izraz stopnje njihove svobodne ustvarjalnosti.

Delavci danes čedalje bolj čutijo pomembnost povezanosti svojega dela s sredstvi za delo. Zato je popolnoma naravno, da se njihova samoupravljalca zavest ne more končati samo v obsegu njihovega tekočega vsakdanjega dela, ampak se razširja tudi na sredstva, s katerimi delajo in upravljajo. To postaja neka nova celota, ki ne pomeni, da so sredstva delavčeva lastnina, ampak pomenijo delavčev uspeh pri delu, njegovo proizvodno sposobnost, ustvarjanje dohodka in pridobivanje osebnega dohodka. Zato jim ni vseeno, kakšen učinek dosega pri uporabi teh sredstev za delo, ali kako z njimi gospodarijo.

(Dalje na 2. strani)

OB PRAZNIKU DELA
VSEM DELOVNIM
LJUDEM
ISKRENE ČESTITKE

Končan je VIII. kongres ZK Slovenije

(Nadaljevanje s 1. strani)

Tako kot se delavci zavedajo, da so nosilci samoupravnega sistema in da se s svojim udejstvom v tem sistemu počutijo vsak dan bolj svobodne, prav tako si želijo in čutijo notranjo potrebo v svoji zavesti, da tudi pri svojem vsakdanjem praktičnem strokovnem delu dajo kar največji prispevek. Prav inovacijska dejavnost pa je tista, ki jim to omogoča. Zato to ni več samo potreba po čimboljšem gospodarjenju s sredstvi in doseganju uspehov v proizvodnji, ampak je hkrati tudi čisto izražanje delavčeve ustvarjalne sposobnosti. In ta sposobnost naj dobi čim večji razmah, naj dobi čim večjo svobodo. Saj hkrati pomeni njegov prispevek k razvoju naše družbe in prispevek k njegovi osebnosti sreči in zadovoljstvu. Delavci pa se s tem počutijo še bolj ustvarjalne.

Udeleženci VIII. kongresa Zveze komunistov Slovenije. Prvi z desne je delegat Železarne Štore tov. Gozdnikar

Z inovacijsko dejavnostjo lahko delavci izražajo tudi svojo samoupravljalno zavest in s tem prispevajo k razvoju svojega okolja. Delavci resnično niso več samo fizični delavci in popolnoma zgoreno bi bilo kazati nerazumevanje za njihova hotenja tudi na tem področju. Njihova ustvarjalnost v inovacijski dejavnosti lahko služi tudi na tem področju kot dokaz.

Seveda pa je zato predpogoj, da se mora njihovu ustvarjalnemu hotenju umakniti lažna hierarhija znanja tehnokracije. Tu potem ni več mesta za ljubosumje, da delavec ne sme znati, razumeti in ustvariti tistega, kar bi moral tehnik ali inženir; ali pa tehnik ne more in ne sme ustvariti tistega, kar bi moral njegov predpostavljati. To ljubosumje je bilo dolgo, marsikje pa je še danes, prava ovira za razvoj delavčeve ustvarjalnosti. Saj hierarhija tehnokracije ne želi priznati delavcu tudi ustvarjalne

sposobnosti. Zato je razumljivo, da vse do danes delavci za svojo ustvarjalnost nikoli niso bili pravilno stimulirani.

Ce kapitalist v delavčevem inovacijskem predlogu vidi predvsem dodatno novo presežno vrednost, delavec dobi odškodnino le kot priznano mezdo za opravljeno delo in nič več. Tako gledanje na stimulacijo inovacij je bilo tudi pri nas, v krogih naše tehnokracije, dolgo ovira za smeješi razvoj inovacijske dejavnosti.

Danes je sama materialna nagrada delavcu za njegov inovacijski predlog v prvi vrsti odraz njegovega prispevka k uspehu proizvodnje, k skupnim naporom za doseganje boljših ciljev, odraz njegove samoupravljalne zavesti in le v manjši meri kot njegov osebni dohodek. Pri tem imajo posebno mesto družbeno moralna priznanja. Saj delavcu neprimer-

rezultate na tem področju. V letih 1957—1974 smo imeli v DO 110 inovacijskih predlogov ali povprečno 6 predlogov letno. V obdobju 1974—1978 pa kar 292 predlogov, od tega samo v letu 1977 stoenašt. Torej v enem letu več, kot poprej v vseh 18 letih. Temu primerni so seveda tudi prihranki, ki so ovrednoteni na več kot tri milijarde starih dinarjev. Pri vsem tem pa se dobro zavedamo, da ni naključje, da razmah inovacijske dejavnosti sovpada v obdobje po sprejetju ustave, ustanavljanju novih TOZD in uveljavljanju ZZD.

Zato menimo, da je prav, da si skupno prizadevamo za smeješi razvoj inovacijske dejavnosti na vsa področja, ne samo na tehničnega. Seveda bodo pri tem večje težave in odpori, ker verjetno tudi samoupravljanje še ni povsod tako razvito, kot je že v TOZD. Mnenja smo, da je treba podpirati tak razvoj, saj smo kot delavci povsod prisotni in kot taki imamo večje ali manjše predloge, bolj konkretne ali abstraktne, vendar če so družbeno koristni in če prispevajo k našemu vsesplošnemu razvoju, naj dobijo svojo podporo ne glede na avtorja. Ne vidimo nobene ovire, da ne bi mogli nastajati tudi veliki projekti na podlagi idej delavcev — neposrednih proizvajalcev. Nasprotno, zelo ponosni bi bili na to, če bi tudi v praksi, v naši javnosti lahko poznali take avtorje.

Pri vsem tem pa ne smemo pozabiti še na eno, to je angažiranje in usmerjanje tega obstoječega ustvarjalnega potenciala v celotnem sistemu družbenih prizadevanj pri izkoriščanju vseh možnosti za stabiliziranje gospodarstva. Prepričani smo, da lahko nekatere vrzeli v našem gospodarstvu zapolnimo ravno s to dejavnostjo. Čeprav smo že dosedaj z inovacijsko dejavnostjo na tem področju dosegli lepe rezultate, tako znotraj delovne organizacije kot tudi v občinskem merilu, pa z doseženimi rezultati nismo in ne smemo biti zadovoljni.

Na kraju te razprave želimo poudariti še potrebo po širjenju inovacijske dejavnosti tudi v obliki izmenjave inovacijskih predlogov med delovnimi in drugimi organizacijami, kar bi ponovno dalo nadaljnji poudarek delavčevi ustvarjalnosti in prispevek k rušenju podjetniške zaprtosti. Menimo, da smo kot komunisti dolžni podpirati ta razvoj in ga usmerjati, kar še zlasti lahko dosežemo s svojo aktivno vlogo v organizaciji sindikata. Prav tako si moramo prizadevati, da bi se inovacijska dejavnost čimbolj tesno povezala z znanstveno raziskovalno dejavnostjo tudi tam, kjer se še ni. Delavci Železarne Štore pa si bomo, poleg ostalih nalog, prizadevali še nadalje razvijati našo ustvarjalnost.

Sama razprava, odmev nanjo in kongresna gradiva, nam dokazujejo, da smo na pravi poti in da moramo tudi v prihodnje tej dejavnosti posvetiti vso pozornost.

Zadnji dan kongresa smo nadaljevali delo v plenumu. O liku Borisa Kidriča, kot borcu, revo-

lucionarju in marksistu, je spregovoril sekretar IK CK ZKS tov. Franc Setinec. Izvolili smo nove člane centralnega komiteja in delegate za XI. kongres ZKJ. Po razpravi v komisiji smo sprejeli predlog sprememb in dopolnitev statuta ZKS, ki je nastajal na temelju izkušenj delovanja Zveze komunistov med kongresoma in na temelju izhodišč o vlogi zveze komunistov v političnem sistemu socialistične samoupravne demokracije. Temeljno izhodišče novega statuta je zavzemanje za takšne rešitve, ki bodo Zvezo komunistov prek raznih oblik, metod in načinov delovanja še učinkoviteje postavljale v središče političnega in samoupravnega boja delovnih ljudi znotraj političnega sistema socialistične samoupravne demokracije. Na temelju ocene o tem, kako smo uresničevali stališča in sklepe VII. kongresa ZKS in X. kongresa ZKJ, smo komunisti sprejeli nekatere naslednje neposredne ideje in politične naloge:

Pred nami je obdobje, v katerem moramo odločno nadaljevati družbeno preobrazbo. Temeljni namen in cilj sleherne družbene akcije komunistov in drugih subjektivnih sil morata biti ustvarjanje pogojev in boj za uveljavljanje novega družbenega ekonomskega položaja delavcev v združenem delu. Tako v proizvodnji in celotni družbeni reprodukciji, kakor v vseh odnosih v družbi. Le tako bomo zagotavljali družbeno neodtujljivost pogojev in rezultatov dela od delavca v združenem delu kot temeljnega kamna njegove osvoboditve.

Razviti moramo družbenoekonomsko motivacijo delavca v združenem delu, kot tisti trdni in učinkoviti temelj, na katerem si delavci s produktivnejšim in intenzivnejšim delom ter ekonomsko učinkovitejšim gospodarjenjem, s sredstvi družbene reprodukcije zagotavljajo večji dohodek in boljše osebne dohodke.

Doseženi rezultati v utrjevanju vloge in položaja delavca in pri uveljavljanju samoupravnih družbenoekonomskih odnosov v združenem delu in celotni družbi terja nadaljnji razvoj, poglobljanje in izpopolnitev političnega sistema, v katerem bo delavec, samoupravno združen in povezan z drugimi delovnimi ljudmi v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih, nosilec vseh odnosov in oblik socialistične samoupravne demokracije. Delavčovo odločanje z osebnim izjavljanjem je temelj sistema. Na njem gradimo in razvijamo delegatski sistem kot samoupravni način upravljanja splošnih družbenih potreb.

Zveza komunistov mora biti s svojo dejavnostjo skupaj z vsemi drugimi socialističnimi silami v demokratičnih okvirih SZDL, navzoča v delegatskem sistemu. To zahteva, da bo Zveza komunistov po svojih voljenih delegatih, delegati Zveze komunistov in komunistov kot posameznikov, ustvarjalno organizirano in enakovredno delovala v delegatskem sistemu od pobude do izbire problemov, priprave in demokratičnega sprejemanja odločitev in s

(Dalje na 3. strani)

Predstavljamo vam

Mnogi že veste, vsi pa še gotovo ne, da je bil na volilni konferenci OOS Železarne Štore, dne 4. 3. 1978 izvoljen za novega predsednika konference OOS v Železarne Štore tov. Kaluža Ladislav. Menda ga ni med nami, ki ga ne bi poznal, pa kljub temu naj vam ga nekoliko predstavimo.

Kaluža Vlado, predsednik konference OOS Železarne Štore

Ladi, kot ga običajno kličemo, je zagledal luč sveta leta 1948 v delavski družini v Storah. Tu je obiskoval tudi osnovno šolo in za tem ekonomsko srednjo šolo v Celju in se po zaključnem izpitu, kot njegov oče, zaposlil v naši delovni organizaciji. Opravljal je različna dela, kot poslovođa v skladišču v komerciali, kasneje kot materialni kontrolor v tedanjem finančnem sektorju, nazadnje pa kot vodja finančnomate-

rialne kontrole. Ob vseh teh delovnih nalogah si je nabral veliko izkušenj, tako, da je v minulemu letu prevzel zelo odgovorno delo, kot vodja prodaje rezervnih delov v tovarni traktorjev. V katerikoli sredini je deloval, povsod je bil cenjen, imel je smisel in čut do sodelovanja, rad pomagal in svetoval.

Posebno mesto v njegovi dosežani praksi pa ima njegova družbenopolitična aktivnost. Bil je dolgoletni predsednik mladinske organizacije, pa namestnik sekretarja komiteja ZK, član raznih komisij, tako v družbenopolitičnih organizacijah, kot tudi v samoupravnih organih, trenutno je predsednik kadrovske komisije pri svetu ZK na nivoju SOZD Slovenske železarne, poleg tega pa pa še deluje v gasilskem društvu, TVD Partizan Štore, skratka povsod je voljan pomagati, oziroma sodelovati, če je potrebno.

Tisto malo časa, ki mu še ostane, njegov delovnik traja skoraj vsak dan še pozno popoldne ali celo pod večer, poleg tega je še izredni študent na VEKS v Mariboru izkoristi, da se pridruži prijateljem v družbi, kjer je vedno dobrodošel.

Ob sprejemu odgovorne funkcije je izjavil, da ne misli biti profesionallec, temveč želi, da bi sindikat obdržal tisto vlogo, ki jo ima danes v naši delovni organizaciji.

Za to bo Ladi prav gotovo poskrbel in da bo temu tako, so tu poročila njegove bogate izkušnje, organizacijske in še druge sposobnosti. Naj mu ob zaključku zaželimo, da bi uspel v vseh svojih prizadevanjih na tem področju in še enkrat čestitamo.

SEMINAR SVETA KONFERENCE OOS ŽELEZARNE ŠTORE

V torek, 4. aprila, se je novoizvoljeni svet konference OOS Železarne Štore sestal na enodnevem seminarju v Domu železarjev na Teharjah z namenom, seznaniti se z delom sindikata, njegovi vlogi pri nas in drugje v svetu. Ker je v svet konference vključenih precej novih članov, predvsem predsednikov OOS, je bilo jedro seminarja namenjeno prav njim. Oblikovan je bil tudi program dela in tako so se v dopoldanskem času s svojimi prispevki izmenjali nekateri predavatelji.

Tako je za uvod prisotne seznanil o trenutni gospodarski situaciji v TOZD in delovni organizaciji, predsednik poslovođnega odbora tov. Dušan Burnik. Na kratko je orisal, kje so še problemi, kje se situacija izboljšuje in na katerih mestih dosegamo načrtovane rezultate. Ob koncu svojega izvajanja pa je še postal stregel z odgovori na nekatera vprašanja.

Njemu je sledil tov. Gradišnik Frido in v lepo oblikovanem tekstu podal najprej kronološki pregled o nastanku sindikata v svetu, zatem njegovo vlogo v zahodnem kapitalističnem sistemu, v vzhodnoevropskih socialističnih državah in kaj predstavlja v naši

samoupravni socialistični družbi. Njegova razlaga je bil koristen prispevek k boljšemu razumevanju pomena sindikata v svetu in pri nas.

Zadnji se je v dopoldanskem času predstavil članom sveta še tov. Suhar Tone in pojasnil, kako daleč smo v naši delovni organizaciji z uveljavljanjem ZZZ, kaj, oziroma katere samoupravne akte še moramo sprejeti, kakšni problemi pri tem nastajajo in kako jih bomo rešili.

Po odmoru pa je tekla beseda o tehniki vodenja sestankov, oblikovanju zapisnikov, kako naj se sestavljajo vabila za sestanke in koga naj se na sestanke vabi. Oblikovane so bile komisije, ki bodo delovale v okviru sveta konference OOS. Sprejetih je bilo tudi nekaj sklepov kot: praznovanje 1. maja v DO, kresovanje s piknikom na predvečer 1. maja v Storah in še drugi. Zatim se je razvilo živahno kramljanje o problemih, ki spremljajo posameznike pri njihovem delu, nakazane so bile tudi možnosti, kako te probleme reševati.

Ob zaključku so bili vsi enotnega mnenja, da je seminar v celoti dosegel svoj cilj in si še zaželeli podobnih srečanj.

Važna obletnica

Na pobudo Partije je bil 27. aprila 1941 v Ljubljani ustanovni kongres Osvobodilne fronte, na katerem so sodelovali predstavniki CK Komunistične partije Slovenije, krščanskih socialistov, levega krila sokolov in slovenskih kulturnih delavcev. Nastanek in razvoj OF je plod dolgoletne borbe naprednih slovenskih ljudskih množic pod vodstvom Partije za osvoboditev in združenje slovenskega naroda, borbe, ki sega v čase predaprilske Jugoslavije. V osvobodilni fronti, v enotni politični organizaciji so se ob vodilni vlogi Partije zbrale najširše ljudske množice za enotno vseljudoško borbo za nacionalno in socialno osvoboditev slovenskega naroda. OF je organizirala prve volitve v slovenski narodnoosvobodilni svet, postavljala prve narodnoosvobodilne odbore na vsem ozemlju Slovenije ter bila predhodnik ljudske oblasti, slovenske državnosti in organizator naše ljudske armade.

Osvobodilna fronta je bila sestavni del Ljudske fronte Jugoslavije, ki je predstavljala najglobljo potrditev enotnosti in bratstva jugoslovanskih narodov. Po zmagoviti ljudski revoluciji v NOB je osvobodilna fronta ob vodilni vlogi Partije popeljala slovenski narod skozi uspešno obnovo v graditev socializma.

Obletnico ustanovitve osvobodilne fronte, ki se je med tem preobrazila v socialistično zvezo delovnega ljudstva, praznujemo v času velike preobrazbe naše socialistične samoupravne družbe. Praznujemo jo v novi etapi razvoja delavskega in družbenega samoupravljanja, ki označuje graditev novih odnosov, v zgodovinskem obdobju preobrazbe naše družbe, ko naš delovni človek sam odloča o svojem delu in življenju.

SZDL se je vrasla v vse pore naše socialistične stvarnosti kot mobilizator vseh akcij in naporov za dosledno samoupravljanje, ki ima za cilj še lepši naš jutri.

STRELI NA ZALOŠKI CESTI

Po zmagi Oktobrske revolucije v Rusiji je val revolucionarnosti zajel tudi naše delavstvo. Med najbolj revolucionarnimi delavci so v onih dneh bili slovenski železničarji, ki so z mnogimi protestnimi zborovanji v različnih

krajih Ljubljane zahtevali svoje pravice. Tako so 15. aprila 1920 opolnoči začeli z generalno stavko, ki je potekala v redu in disciplinirano. Toda tudi buržoazija je storila svoje korake. Prepovedala je vsako zborovanje. Zborovanja pa so se kljub temu vršila in tako je 24. aprila 1920 prišlo na Zaloški cesti do krvavega pokola, ki ga je zapovedal tedanji policijski minister dr. Anton Korosec. Ubitih je bilo 13 demonstrantov in obležalo je večje število ranjenih. Takoj po krvavem pokolu je policija začela loviti voditelje stavke in jih zapirati. S tem je buržoazija začela vrsto najbolj odkritih napadov na delavski razred, kar je čez nekaj mesecev tudi uzakonila z Zakonom o zaščiti države.

Končan je VIII. kongres ZK Slovenije

(Nadaljevanje z 2. strani)

tem uveljavljala svoj vpliv in odgovornost v skupščinskem sistemu. Komunisti kot posamezniki enakopravno in demokratično odločajo skupaj z vsemi drugimi člani organizacij, skupščin in teles, z močjo znanja, opiranja na objektivno informacijo in z bojem zanjo, upoštevanjem mnenj in stališč delavcev in občanov.

Zveza komunistov in še posebno komunisti v sindikatu, se bomo zavzemali, da bo, ko gre za uveljavljanje vloge, položaja in odgovornosti delavca, uresničevanje temeljne organizacije kot začetne in končne celice, ustvarjanja nove vrednosti in pridobivanja dohodka, v središču družbenopolitične aktivnosti. Pri utrjevanju položaja delavcev, samoupravno združenih v temeljno organizacijo, bomo dosledno vztrajali, da se bo vsak dohodek, dosežen v katerikoli obliki združevanja dela in sredstev, pridobival

samo kot dohodek delavcev in delavcev v temeljni organizaciji združenega dela, ki so ustvarili vrednost. Le tako bodo delavci z vzpostavljanjem samoupravnih odnosov medsebojne povezanosti, soodvisnosti in solidarnosti, postajali temeljni nosilec ustvarjanja, pridobivanja in razporejanja dohodkov.

To je samo nekaj zaključkov iz resolucije VIII. kongresa ZKS, ki praktično zajema vsa področja našega vsakdanjega življenja.

Komunisti v njej ne vidimo nobene prelomnice, ampak nadaljevanje neprestanega razvoja našega samoupravnega socialističnega družbenega sistema. Zavedamo pa se, da kljub resnim pripravam na kongres, ki so nas do sedaj poleg ostalih stvari zaposlovale, nas pravo delo šele čaka. Mislim, da je najvažnejše sedaj to, da takoj aktivno pristopimo k uresničevanju resolucije in ostalih dokumentov, ki smo jih sprejeli na VIII. kongresu ZKS.

ZADNJE DESETLETJE

Železarstvo je najstarejša industrijska proizvodna dejavnost na Slovenskem. Že predslavski narodi so v teh krajih spoznali uporabnost železa in jekla, slovenska peč v Kropi pa je priča, da so naši predniki že v dvanaistem stoletju talili rudo in pridobivali železo. To je dokaz bogate železarske tradicije. Izdelovalci železa in jekla so se rojevali v gorskih globačah, koristili vodno energijo, lesno oglje in revne domače železove rude. Tudi vse naše železarne Jesenice, Ravne in Štore imajo tako ter plodno preteklost, saj so se v teh tovarnah že v devetnajstem stoletju izdelovala poleg navadnih tudi orodna druga žlahtna jekla.

V času med prvo in drugo svetovno vojno so slovenske železarne bile pomemben jugoslovanski izdelovalec in dobavitelj jeklenih izdelkov. Razen razvoja Železarne Jesenice pa se v tem času slovensko železarstvo ni dosti okrepilo, ob osvoboditvi leta 1945 pa je vendar tvorilo pomemben temelj obnove, industrializacije in razvoja jugoslovanske črne metalurgije. Leta 1946, to je prvo leto, ko so železarne Jesenice, Ravne in Štore že normalno obratovale, je bilo izdelanega 142.000 ton surovega jekla.

Od obnove drugih v lastni razvoj

Do leta 1950, ko so slovenske železarne dale blizu dve tretjini jugoslovanske proizvodnje jekla, je razvoj usmerjala Generalna direkcija za črno metalurgijo. Že takrat je bila prednost dana razvoju železarn v središču države, v slovenskih železarnah pa je bila prednost dana takim rekonstrukcijam, ki so hitro dajale državi potrebno jeklo. Potem ko so delavci prevzeli tovarne, kar se šteje za rojstvo našega samoupravnega sistema humane gradnje socializma, so se posamezne železarne razvijale samostojno, usklajevanje proizvodnje pa se je vršilo le prek Združenja jugoslovanskih železarn.

Slovenske železarne se tudi v takih pogojih niso medsebojno izolirale, kar je ugodno vplivalo tudi na uskladitev investicijskih projektov po 47. natečaju JIB leta 1960. Ta natečaj, razpisan na podlagi odloka zveznega izvršnega sveta, je pomenil večjo kreditno injekcijo za poživitev proizvodnje jekla v Jugoslaviji. Združenje jugoslovanskih železarn je v ta namen izdelalo perspektivni plan razvoja črne metalurgije, ki je od izhodiščnega leta 1959 do leta 1972 predvideval povečanje proizvodnje surovega jekla od 1,3

milijona na 3,2 milijona ton letno. Zaradi avtonomnega projektiranja s prekoračevanjem predvidenih dimenzij objektov ter neusklajene gradnje posameznih železarn in obratov so nastale nove zmožljivosti z nizko stopnjo izkoriščanja, pomanjkanje investicijskih sredstev, velik zamrznjen kapital in visoki stroški proizvodnje. Rezultat uresničevanja

Perspektivni plan je predvideval:

	žel.	Jesenice	Ravne	Štore	Skupaj
— surovega jekla	ton	400.000	150.000	67.000	617.000
— blagovne proizvodnje	ton	280.000	104.000	55.000	439.000

Kljub relativno najmanjšemu vlaganju so slovenske železarne že leta 1970 dosegle proizvodnjo 630.000 ton surovega jekla in 527.500 ton blagovne proizvodnje. Iz znanih razlogov zaostajanja v investiranju, ki je bilo pospešeno po integraciji slovenskega železarstva, je za načrtovano proizvodnjo zaostala le železarna Štore, ki je leta 1970 dala 37.500 ton surovega jekla, železarni Jesenice in Ravne pa sta v perspektivnem planu predvideno proizvodnjo prekoračili.

Celotna jugoslovanska proizvodnja jekla je v tem letu znašala le 2.221.000 ton. Brez upošte-

perspektivnega plana iz leta 1960 je bil slab, jugoslovanska črna metalurgija kljub dodatnemu velikemu vlaganju še do sedaj ni dosegla meje 3,2 milijona ton, šele lani smo se ji približali, ko smo izdelali 3.175.000 ton surovega jekla. Zanimivo pa je pogledati, kako so se po omenjenem načrtu obnašale slovenske železarne Jesenice, Ravne in Štore.

vanja blagovne menjave je zato uvoz jeklenih izdelkov leta 1970 znašal milijon ton in se v tem in še večjem obsegu nadaljeval vsa naslednja leta.

Osveščanje v recesiji

Ni dvoma, da so nenačrti izgradnji jugoslovanske črne metalurgije v zadnjih dveh desetletjih poleg subjektivnih botrovali tudi objektivne slabosti. Med te spadajo tudi posegi, ki so optimistično v kratkem času s kirurškim posegom želeli sanirati ekonomske probleme in z liberaliziranim uvozom ozdraviti domače proiz-

Proizvodnja slovenskih železarn v februarju

Če sodimo februarske delovne uspehe na podlagi operativnih načrtov delovnih organizacij SZ, smo lahko z njimi sorazmerno zadovoljni. Letni načrt razdeljen na dvanajstine, ali kot mu pravimo linearni načrt pa kaže v primerjavi slabše dosežke. Vzporedba z linearnim načrtom daje slabše rezultate že zaradi najkrajšega meseca v letu, kar pa ni edini vzrok za zaostanke za načrtom. Okvara transformatorja pri elektro redukcijski peči v Železarni Štore je gotovo najtežji zastoj, ki bo imel za posledico izpad dvomesečne proizvodnje surovega železa, predvsem vložka za potrebe lastnih livarn.

Pomanjkanje plina propan-butan je imelo odraz povsod tam, kjer so na ta energetski medij vezane peči za toplotno obdelavo vložka ali gotovih izdelkov.

Popravila, daljša od načrtovanih, so vzrok za prekomerne zastoj v nekaterih osnovnih proizvodnih obratih in obratih predelave.

Pomanjkanje delovne sile je bil vzrok zaostankom proizvodnje predvsem tam, kjer igra delovna sila pomembno vlogo, kot so livarne, adjustaže in podobno. Neredita problematika je pomanjkanje vložka v medsebojnem oskrbovanju temeljnih organizacij združenega dela, v okviru ene delovne organizacije.

Pri proizvodnji finalnih izdelkov je često neugoden asortiment naročil vzrok za količinske zaostanke, višja vrednost realizacije pa običajno izravna dosežen re-

zultat z načrtom ali ga celo preseže.

Za vrsto finalnih proizvodov še vedno primanjkuje naročil. Škoda, da je pri tem prizadeto več TOZD v železarnah, kjer lahko osnovna dejavnost zakrije problem, pri predelovalcih pa je posledica občutnejša in se da kasneje zaostanek težko nadoknadi.

Proizvodnja surovega železa je zaradi okvare transformatorja v železarni Štore razumljivo pod planom. Visoke peči v Železarni Jesenice delajo solidno in so izvršile operativni načrt, za linearnim pa so zaostale 8 %. Letošnja proizvodnja surovega železa v SZ je ob koncu februarja 4 % nižja, kot je bila v istem obdobju lani.

Proizvodnja surovega jekla ni bila dosežena niti po operativnih planih niti po linearnem načrtu. Mesečni plan je bil dosežen 98 %, po dveh mesecih je proizvodnja par sto ton nižja od lanske v istem času in se z dosedanjimi dosežki ne morejo nikjer posebno zadovoljiti. V jeklarni Železarne Jesenice je letošnja proizvodnja za okoli 2000 ton nižja kot je bila ob koncu februarja lani, v raven-ski jeklarni je sicer za 5 % višja kot lani, vendar zaostaja za planom za okoli 400 ton, kar je glede na kratek mesec opravičljivo. V Železarni Štore so v jeklarni presegli linearni in operativni plan, letošnja proizvodnja pa je okoli 300 ton nižja, kot v enakem obdobju lani.

Podatki o blagovni proizvodnji so tisti, ki so pravo merilo proizvodnega utripa, s katerimi smo

pa lahko samo delno zadovoljni. V preteklem letu smo šteli za uspešen dosežek vsak mesec, ko je bila blagovna proizvodnja večja od 60.000 ton. Z usposobitvijo novih proizvodnih zmogljivosti je razumljivo letošnji načrt občutno višji. Po prvih dveh mesecih je v vseh treh železarnah skupaj, blagovna proizvodnja večja od lanske letošnje za 9 %. V resnici je samo v Železarni Jesenice večja za 20 %, pri tem pa moram naglasiti, da količinsko proizvedeni traktorji v Železarni Štore niso upoštevani, pa četudi bi bili, ne bi v Štorah dosegli lanske letošnje blagovne proizvodnje konec februarja. Linearni načrt je bil v železarnah izvršen za mesec februar 93 %, zbirni zaostanek pa znaša 5 %. Med predelovalci žice sta mesečni načrt dosegla ter presegla Tovil in Žična, ki imata po prvih dveh mesecih tudi občutno večjo proizvodnjo kot lani v istem času. Večje težave z naročili imata Plamen in Veriga. Oba zaostajata v izvrševanju letošnjega plana in imata po 8 % nižjo proizvodnjo od lanske letošnje.

Izvozne rezultate je po prvih dveh mesecih letos izjemno težko ocenjevati. Poleg znanih težav z možnostjo plasmana je vrsta novih predpisov učinkovala, vsaj trenutno, dokler se delo ne uteče, dokaj zaviralno. Zadovoljivo je mogoče to, da je vrednost letošnjega izvoza po dveh mesecih 3 % večja od lanske ob tem, da je letošnja količina izvoza 23 % manjša kot lanska.

Vrednost prodaje je letos v železarnah in pri predelovalcih iz-

datno večja kot je bila po prvih dveh mesecih lani in to prav v vseh delovnih organizacijah. Ta podatek je posebno razveseljiv, če upoštevamo, da ima vrsta delovnih organizacij letos manjšo blagovno proizvodnjo, kot so jo imeli ob koncu februarja lani. Mesečni načrt so dosegli ali presegli v Železarni Jesenice, v Plamenu in Tovilu. Zbirni rezultat je 5 % pod načrtovano vrednostjo, kar pa je 24 % več, kot po dveh mesecih lani.

Pravijo, da je epidemija gripe končana, odsotnost z dela bi morala biti gotovo manjša.

Dobavitelji zagotavljajo, da se ni treba več bati pomanjkanja plina.

Okvara transformatorja na elektroredukcijski peči Železarne Štore bo še imela svoj vpliv na izvrševanje plana proizvodnje surovega železa in blagovne proizvodnje, vsaj pri linearnem planu.

Da bi zmanjšali vpliv pomanjkanja naročil, bo treba veliko truda in prizadevnosti.

Veliko naših proizvodov, med njimi tudi nekaterih, pri katerih zmožljivosti proizvodnih naprav niso polno izkoriščene, manjka na tržišču. Zmanjšati prekomerne zastoj in skrajšati načrtovana redna popravila, bi morala biti letos dva izmed ciljev aktivnosti, če hočemo izvršiti gospodarski načrt.

Mesec marec je med najdaljšimi v letu, odnosno z največ delovnimi dnevi. Oskrba z osnovnimi surovinami je zagotovljena. Rezultati v mesecu marcu so lahko dobro vodilo za prihodnje pričakovanje.

SLOVENSKEGA ŽELEZARSTVA

vajalce jekla. Ta terapija pa je dosegla nasprotni učinek. Ob povečanem uvozu jekla so domače železarnice še znižale izkoriščanje proizvodnih zmogljivosti in povrsti padale v rdeče številke ali poslovne izgube. Imune niso bile tudi slovenske železarnice, saj so že leta 1967 vse tri imele poslovne izgube in s tem zašle v najtežje obdobje poslovanja po osvoboditvi domovine z vsemi značilnostmi ekonomske krize.

ekonomskega položaja pa se je tudi zmanjševal interes združevanja dela in sredstev. To je dokaz, da skupne službe ne pomenijo mnogo, če z njimi složno in ubrano ne sodelujejo odgovorni in strokovni delavci združenih delovnih organizacij.

Minilo je že desetletje, odkar smo gorenjski, koroški in štajerski železarji združili moči, ter osem let in pol, odkar smo ustanovili Združeno podjetje Sloven-

upravnem sporazumu o združitvi v Slovenske železarnice storili in uveljavili. Pri iskanju smeri naprej pa je oziranje nazaj vedno priporočljivo, saj je to kačipot za uspešno odstranjevanje ovir na poti napredka.

Prvi uspehi integracije

Prva štiri leta od 1969 do 1973 enotne družine slovenskih železarn Jesenice, Ravne in Štore so bila v znamenju velikega napredka. Takemu gibanju gospodarjenja so botrovali zboljšani objektivni pogoji poslovanja, znatno pa je prispevalo združeno reševanje proizvodne ter finančno-ekonomske problematike. Slovenske železarnice so z usklajevanjem poslovanja, optimiziranjem izkoriščanja razpoložljivih finančnih potencialov, s pospešenim odpravljanjem ozkih grl v proizvodnji, delitvijo dela, odpravljanjem nerentabilne proizvodnje in skupnim pritegovanjem dodatnih virov same prispevale največ, da so prebolele krizo, odpravile poslovne izgube, sanirale stanje, postale likvidne, solventne in kreditno sposobne, osebne dohodke uskladile z drugimi, dosegle akumulativnost in s tem odskočno desko za nov razvoj proizvodnje. Pomemben v tem času je tudi razvoj čuta za proizvodnjo jekla na Slovenskem, saj je jeklarstvo v naši republiki že dobivalo prizvok nepridiprava, s katerim je slovenski narod obremenila zgodovina.

Ti so naslednji:

		1969	1973	indeks
— surovo jeklo	— ton	626.437	695.485	111
— blagovna proizvodnja	— ton	517.259	642.973	124
— realizacija	— mio din	1.523	2.937	193
— izvoz	— 000 \$	6.123	26.026	425
— zaposleni		11.818	12.403	105

Produktivnost, računana z blagovno proizvodnjo, se je povečala za 18 %; največji napredek pa je bil dosežen v povečanju dohodka in akumulaciji. Povprečni osebni dohodki so se v letih 1969 do 1973 dvignili od 1136 dinarjev na 2351 din ali za 106 %, torej za dvakrat, bruto akumulacija se je povečala od 122 milijonov na 386 milijonov dinarjev ali za več kot trikrat. Poslovni skladi so se v tem času podvojili in dvignili od 877 na 2013 milijonov dinarjev ali za 130 %.

Ti rezultati sigurno zgovorno govore o uspešnosti prvega štiriletnega obdobja združenega slovenskega železarstva. Razumljivo je, da je ta pomembna industrijska dejavnost s takimi dosežki pridobila na ugledu; družbenopolitični forumi so jo celo šteli za temelj, na katerem naj bi se zgradila integracija celotne slovenske jeklarske predelovalne industrije.

Slovenske železarnice so torej bile že v tem času pobudnik za združevanje dela in sredstev na področju celotne kovinske industrije. Izdelali smo zasnovo, po kateri naj bi se dejavnosti strojegradnje, cestnih ter tirnih vozil, bele tehnike in poljedelske mehanizacije povezale v združeno podjetje, vsi skupaj pa s Slovenskimi železarnami in združenimi

vina. »Pločevino lahko uvažamo, cest pa ne moremo.« Če bi železarnice ne imele, bi jih sedaj sigurno ne gradili, je bilo rečeno na najbolj avtoritativnem mestu republikanskih družbenopolitičnih struktur, zato je razumljivo, da so bili potrebni veliki napor pri odstranjevanju take miselnosti. Utvara bi bila, če bi mislili, da je proizvodnja jekla sedaj široko podprta, ugotoviti pa vendar moramo, da smo z našo enotnostjo in upornostjo v najtežjih časih uspeli zlomiti glavni odpor in tudi na Slovenskem vrniti jeklarstvu mesto, ki mu pripada.

Ugotoviti je treba, da so v prvih letih združenega slovenskega železarstva integracijski procesi imeli široko družbeno podporo, kar je olajšalo delo pri utrjevanju združenega podjetja, oblikovanju skupnih služb in zlasti pri pridobivanju neobhodnih dodatnih finančnih sredstev. Ob vračanju državnega kapitala gospodarstvu smo bili najprej leta 1971 deležni 51 milijonov dinarjev sredstev v obliki dolgoročnega kredita, z zakonom SR Slovenije o prenosu pa je bil na poslovno skupnost izdelave in predelave jekla prenešen državni kapital, ki je bil plasiran v slovensko črno metalurgijo, kar je posredno utrdilo tudi notranjo povezavo slovenskih železarn v okviru sozda.

Napredek prva štiri leta združenih železarn Jesenice, Ravne in Štore je realno možno prikazati le s proizvodno-poslovnimi dosežki.

Zemljepisna lega članic Skupnosti organizacij združenega dela Slovenske železarnice

Izgleda, da sta nesreča in kriza najboljša zdravilo osveščanja in spodbuda združevanja, ki sta imeli svoj vpliv tudi pri integraciji slovenskega železarstva. Prav v času najtežjih ekonomskih krčev smo resno začeli tiščati glave skupaj, ustanovili sicer nepože-gnano in neformalno telo koordinacijski odbor, ki so ga sestavljali trije glavni direktorji železarn in po potrebi pritegovali tudi druge strokovne delavce tovarn.

V tem organu sem ves čas delovanja vršil funkcijo predsednika in ugotoviti moram, da smo solidarno in disciplinirano izvrševali sprejete obveze. Že znatno pred izpeljavo referenduma 15. septembra 1969 o integraciji železarn Jesenice, Ravne in Štore, ki je bila plod široko ubrane akcije družbenopolitičnih, samoupravnih in poslovnih delavcev, smo v celoti usklajevali poslovanje in razvoj, enotno sklepali kupoprodajne pogodbe in si skupaj prizadevali za izhod iz kočljivega ekonomskega položaja. Po sklenitvi pogodbe 30. septembra 1969, s katero je bilo rojeno Združeno podjetje Slovenske železarnice, smo zastavljeno delo nadaljevali ob složnem delu strokovnih delavcev železarn, brez skupnih služb združenega podjetja pripravljali gradivo, skupni plan proizvodnje za leto 1970 in srednjeročni plan za obdobje od 1971 do 1975 ter druge enotne samoupravne akte.

Veliko tega entuziazma je pozneje skopnelo, z dosego boljšega

ske železarnice. Ob zadnji seji delavskega sveta prejšnje mandatne dobe 27. februarja letos so po uspešno izvršenih referendumih pooblaščen predstavniki delovnih organizacij železarn Jesenice, Ravne in Štore ter predelovalcev Verige Lesce, Plamena Kropa, Tovila Ljubljana, Žične Celje ter Metalurškega inštituta na Jesenicah podpisali nov samoupravni sporazum o združitvi v sestavljeno organizacijo združenega dela Slovenske železarnice. S tem sta bili zaključeni dve štiriletni obdobji:

— prvo Združenega podjetja slovenske železarnice od leta 1969 do 1973 in

— drugo s predelovalci žice in Metalurškim inštitutom razširjene sestavljene organizacije Slovenske železarnice od novembra leta 1973 do začetka leta 1978 ter sklenjena nova zveza združevanja dela in sredstev slovenskega železarstva. Zaupanje, potrjeno v 61 tozdih, 14 delovnih skupnostih skupnih služb in 4 enovitih delovnih organizacijah je veliko priznanje in še večja obveza za utrjevanje temeljev in nadgradnje združenih slovenskih proizvajalcev in predelovalcev jekla.

Najprimernejši čas za ugotavljanje dosežkov združenega slovenskega železarstva v preteklem obdobju je bil ob razmišljanju, ali naj tudi v prihodnosti v tem sodu združujemo delo in sredstva; sedaj, ko je to že potrjeno, pa moramo gledati predvsem naprej, kaj bomo po novem samo-

trgovskimi hišami tvorili sklenjen krog dohodkovno poslovne tvorbe. Proces združevanja pa ni šel po tej zasnovi poti. Zataknilo se je že na prvi stopnici pri oblikovanju združenih podjetij, zamisel pa je vendar dobila svojo verifikacijo z zakonom o prenosu republikanskih sredstev za razvoj črne metalurgije na združeno delo predvidene poslovne skupnosti izdelave in predelave jekla.

Na drugi etapi združevanja

Slovenske železarnice so kot organiziran sistem imele najbolj realno osnovo za širjenje ter kvaliteto izboljševanje združenega podjetja. Po izdelanih analizah in drugih pripravah ter uspešno izvedenih referendumih je v čast 30-letnice rojstva republike bil 27. novembra 1973 v Ljubljani sklenjen samoupravni sporazum o združitvi v združeno podjetje Slovenske železarnice, katerega so podpisali predstavniki delovnih organizacij: Železarnice Jesenice, Železarnice Ravne, Železarnice Štore, Verige Lesce, Plamena Kropa, Tovila Ljubljana, Žične Celje in Metalurškega inštituta. S to zvezo proizvodnje in predelave jekla smo že dobili vertikalno po-

(Dalje na 6. strani)

ZADNJE DESETLETJE

(Nadaljevanje s 5. strani)
vezano sestavljeno organizacijo združenega dela.

S povečanjem števila združenih delovnih organizacij se je povečal tudi obseg poslovanja, število zaposlenih in spremenila fizionomija te organizacije združenega dela. Nastala pa je tudi večja heterogenost po velikosti in interesih združenih delovnih organizacij. V takem položaju bi bila nujna učinkovita organizacija skupnih služb, ki pa se niti po obsegu niti po kakovosti ni zadosti hitro razvijala. Vsa štiri leta delovanja sozd Slovenske železarnice so zato obstajala notranja nasprotja, zlasti na področju medsebojnega blagovnega prometa, vzajemnega nastopanja na tržišču in obliko-

vanja prodajnih cen, ki so zmanjševala vrednost doseženih rezultatov pri združevanju dela ter sredstev.

Gledano skozi prizmo materialnih dosežkov smo v času delovanja sestavljene organizacije združenega dela SZ bili uspešnejši prvi dve leti. To nam priča uspešno izvrševanje preteklega srednjeročnega plana v obdobju 1971 do 1975. Ugotavljanje rezultatov je možno le za železarnice, ki so bile združene celotno to petletno obdobje.

Srednjeročni plan za obdobje 1971 do 1975 so slovenske železarnice Jesenice, Ravne in Štore dobro uresničevale. V tem času so dosegle naslednje:

		1970	1975	Indeksi
— surovo jeklo	— ton	630.309	795.008	126,1
— blagovna proizvodnja	— ton	527.450	704.111	133,5
— realizacija	— mio din	1.527	6.428	420,9
— izvoz	— 000 \$	9.406	28.357	301,5
— akumulacija bruto	— mio din	137,2	964	702,6
— poslovni sklad	— mio din	897,3	4.093,3	456,2
— število zaposlenih		11.568	13.827	119,5
— povprečni OD		1.335	3.667	274,7

Slovenske železarnice so torej v preteklem petletnem obdobju dosegle velik skok v obsegu proiz-

vodnje ter poslovanja. Zadržale so celo delež v jugoslovanski proizvodnji jekla celih 15 let. Do-

končale so investicije po 47. natečaju in vstopile v nove velike investicijske projekte:

— Železarna Jesenice v rekonstrukcijo žične valjarne, izgradnjo nove hladne valjarne ter obratov za hladno oblikovanje profilov ter izdelavo vratnih podbojev

— Železarna Štore je zgradila novo jeklaro in valjarno, nodularno livarno, obdelovalnico in pričela z gradnjo tovarne traktorjev

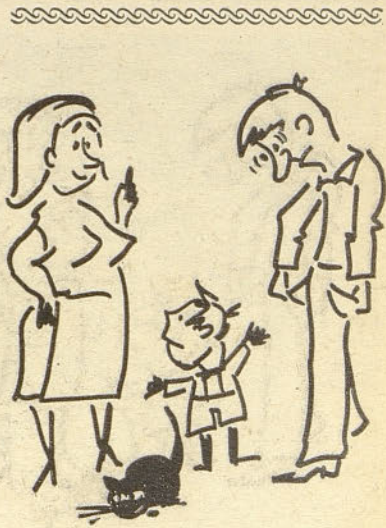
— Železarna Ravne je razširila obrate mehanske predelave jekla, zgradila novo tovarno industrijskih nožev, vpeljala elektro žlindrin postopek ter dopolnila metalurške obrate.

V rasti proizvodnje sta najbolj napredovali železarni Štore in Ravne. To velja predvsem za Železarno Štore, ki je delež v Slovenskih železarnah povečala v jeklu od 6 na 11 %, v blagovni proizvodnji pa od 14 na 24 %.

Za sedanjo strukturo delovnih organizacij sozd SZ pa je pomembnejše od ugotovitve uspehov v preteklem petletnem obdobju kaj smo dosegli v zadnjih štirih letih skupnega življenja. Primerjava proizvodnih ter poslovnih rezultatov v letih 1973 in 1977 nam kaže, da v tem času, ki že zajema dve leti novega petletnega obdobja, dinamika rasti ni zavidljiva in da zaostajamo za sprejetim srednjeročnim planom.

šitev je v prvi vrsti treba iskati v proizvodnji.

Na današnji seji novega delavskega sveta sozda Slovenske železarnice smo imeli na dnevnem redu gospodarski plan za letošnje leto. To pomeni nov večji korak pri zasledovanju dinamike proizvodnje v sedanjem srednjeročnem obdobju. V letošnjem tretjem letu petletke naj bi po planu dosegli:

Mami! Očka pravi, da si hujša od delavske kontrole v tovarni. Pravi, da bomo za prvi maj kar doma.

Nič se ne sekiraj sinko. Ko bi delavska kontrola bila tako učinkovita kot sem jaz, bi tudi v tovarni prihranili kak dinar.

Poglejmo kazalce:

		1973	1975	1977	indeksi		
		1	2	3	2:1	3:2	3:1
surovo jeklo	— ton	695.485	795.008	779.402	114	98	112
blag. proizvodnja	— ton	674.996	740.841	759.310	110	102,5	113
— realizacija	— 000 din	3.31133	7.464.806	8.549.169	225	115	258
izvoz	— 000 \$	31.247	38.750	39.798	124	103	127
akumulacija							
bruto	— 000 din	450.522	1.074.829	1.012.104	239	94	225
poslovni sklad	— 000 din	2.286.772	4.493.732	6.996.256	197	156	306
število zaposlenih		14.881	16.460	17.247	111	105	116
povprečni OD na fiz. zaposl.		2.319	3.657	4.829	158	132	208

Neugodno gibanje je torej zlasti prvi dve leti sedanjega petletnega obdobja. Slovenske železarnice so prve med sozd sprejele samoupravni sporazum o temeljnih srednjeročnega plana za leta 1976 do 1980. Ta je v celoti usklajen z dogovorom o temeljnih družbenega plana SR Slovenije; sklenili smo tudi sporazum o temeljnih srednjeročnega plana skupnosti izdelave in predelave jekla, vrsto sporazumov na področju blagovnega in denarnega prometa, sporazume o ustanovitvi in združitvi tozd v DO, nov sporazum o združitvi v sozd Slovenske železarnice in interno banko. Napisanega je veliko, le uresničevanje je problematično, kar posebej velja za dinamiko rasti proizvodnje po srednjeročnem planu. V primerjavi z izhodiščnim letom 1975, ko so Slovenske železarnice po skupnem prihodku in po dohodku postale največja sozd v republiki, smo v dveh letih 1976 in 1977 v surovem jeklu nazadovali za 2 %, v blagovni proizvodnji napredovali le za 2,5 %, pri tem pa šte-

vilo zaposlenih povprečno povečali za 5 %. To enostavno povedano pomeni: proizvodna stagnacija.

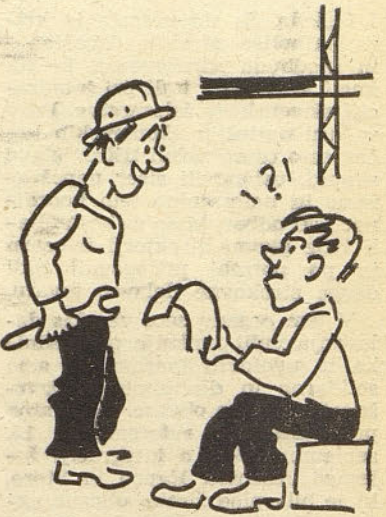
Na gibanje fizične proizvodnje je zaradi obsega najbolj vplivala Železarna Jesenice, ki je v jeklu zaostala za 6 %, v blagovni proizvodnji pa zrastle le za 1,8 %. Le delno se lahko tolažimo s spremenjeno strukturo proizvodnje in vpeljavo vrednejših izdelkov. Evidenca nas opozarja, da tudi na premiku v smeri kvalitativnih in plemenitih jekel zaostajamo.

Medtem ko je Železarna Nikšič v vzponu in je v strukturi proizvodnje že leta 1976 imela 70,3 % žlahtnih jekel, so slovenske železarnice šele leta 1977 izdelale 50 % teh jekel. V letih sedanjega petletnega plana, ko je količina proizvodnje jekla v SZ padla, smo v kakovosti jekla stagnirali, delež žlahtnih jekel pa se je le malenkostno povečal, in sicer od 49,5 na 50 %. Tudi glavni proizvajalec žlahtnih jekel Železarna Ravne je v tem času ostala na dosežku 82 odstotkov žlahtnih asortimanov.

Primerjava z zunanjimi izdelovalci žlahtnih jekel z visoko stopnjo predelave in pregled uvoza nam kažejo, da imamo še velike možnosti — tržne in tehnološke, saj je na primer prodajna cena združenih avstrijskih železarn žlahtnih jekel 3-krat večja od Železarnice Ravne, kljub temu da ima ta 50 % višje povprečje od SZ.

V tirnico srednjeročnega plana

Leta 1977 nobena delovna organizacija sozda SZ ni sklenila poslovno izgubo. To pomeni, da še nismo med tistimi, ki so prestopili mejo minimalne rentabilnosti, kar pa ne pomeni, da smo brez problemov. Največje jugoslovanske železarnice so to leto sklenile z visokimi izgubami, zato je razumljivo, da tudi slovenske železarnice niso mogle ostati neranjene. Padec akumulativnosti je že dve leti prisoten in bruto akumulacija lanskega leta je optimalno za 6 %, realno pa najmanj za 25 % nižja od leta 1975. To stanje nam že resno ogroža razvoj. Re-

Poglej tale Informator številka 14. Sploh ne razumem objave razpisa za organizatorja poslovanja I v oddelku za organizacijo in AOP. Pravi, da mora kandidat, ki se bo prijavil obvladati tudi projektiranje dinamičnega makromodela, statičnega makromodela in statičnega mikromodela ter izdelavo organizacijskih normativov, biti mora samoiniciativen, komunikativen, kreativen in znati slovenski jezik.

Verjamem, da ga ne razumeš, saj ga tudi jaz ne. Verjetno je tu napaka. Obvladati bi moral ta, ki je to napisal, slovenski jezik, kandidat pa naj bi obvladal tujke.

SLOVENSKEGA ŽELEZARSTVA

		indeks plana 1980/197 %
surovega jekla	— ton	807.250 84
blagovne proizvodnje	— ton	822.526 87,5
realizacije	— mio din	10.401 84
izvoza	— 000 \$	54.684 55
število zaposlenih		17.936 99,4

Leta 1980 bi morali izdelati 960 tisoč ton surovega jekla, kar pomeni, da bomo letos zaostali za 16 %. Podobno je v blagovni proizvodnji za nas in za naše porabnike najvažnejša, saj je od nje odvisna količina dobavljenih izdelkov, zato ji moramo posvečati posebno pozornost. Praksa v preteklosti je pokazala, da železarne le en del proizvodnje za tržišče lahko izdelajo iz nabavljenih polizdelkov in da smo pri kvaliteta in zlahtnih sortimentih v celoti vezani na lastno proizvodnjo jekla. Iskanje vložka izven sozd zato ne sme zmanjšati akcije za povečanje proizvodnje v lastnih jeklarnah.

Povečevanje deleža vložka naših valjarn iz drugih virov mora imeti torej svojo optimalnost. To brez dvoma neugodno vpliva na strukturalno naravnost proizvodnje na kvaliteta in zlahtna jekla. Naša naloga je v prvi vrsti substituiranje uvoza višje vrednih jekel, hkrati pa tudi razvijanje porabe teh izdelkov zlasti na bližnjem območju. To nalogo najlažje uveljavljamo v skupnosti izdelave ter predelave jekla. V tej skupnosti so združeni proizvajalci strojne in elektro industrije, proizvodnje cestnih in tirnih vozil, bele tehnike, kmetijske mehanizacije in slovenske železarne. Naloga naše sozd v tej skupnosti je dvojna:

- prednostno oskrbovanje,
- povečevanje porabe zlahtnih jekel.

Ti dve nalogi sta si delno v medsebojnem nasprotju, kar se odraža tudi v neposrednim in posrednim negodovanjem članic skupnosti za jeklo. Uspešno izvrševanje prve preprečuje izvrševanje druge naloge. Sočasno plemenitenje strukture izdelave in predelave jekla je edino pravilna pot slovenske kovinske industrije. Podatki na žalost kažejo, da za to naravnost še nismo mnogo storili.

Slovenske železarne so porabnikom v Sloveniji neposredno in prek trgovskih delovnih organizacij leta 1976 dobavile 54,2 % jeklenih izdelkov, leta 1977 se je ta odstotek povečal na 55,6 %, za leto pa se planira celo 59,3 %. Po fizičnem obsegu se torej oskrbovanje Slovenije absolutno in relativno povečuje, drugače pa je po vrednosti. Računa se, da bo letos v Sloveniji prodano blago imelo poprečno ceno 10.556 dinarjev za tono, kar je 18,8 % višje kakor lani, pri prodaji v druge republike pa bo poprečna cena 13.470 dinarjev ali za 31 % višja, kar pomeni, da v Sloveniji zaostajamo v dinamiki porabe zlahtnih jekel, kar povratno vpliva tudi na proizvodnjo jekla.

Poprečna cena porabe jekel sozd SZ in preblaga tendenca spreminjanja strukture porabe v naši republiki nas opazarjajo, da

je na tem področju v prihodnosti treba napraviti več. Največ bomo storili, če bomo sprejeta naročila za kvaliteta in plemenita jekla v redu izvrševali in hitro osvajali nove asortimane.

Na poti izvrševanja srednjeročnega plana bo mnogo ovir:

- težave pri nakupu potrebne uvozne opreme,
- problemi pri uvozu surovin, reprodukcijskega materiala in rezervnih delov,
- ogrožanje akumulativnosti,
- likvidnostni problemi,
- težave pri izvozu blaga,
- zaostajanje razvoja tehnologije in opremljenosti,
- neusklajena rast in struktura zaposlenih z gibanjem proizvodnje.

Vse to nas letos in naslednja leta sili k zaostrenemu odpravljanju notranjih subjektivnih slabosti, k selekciji zaposlenih, izločanju delomrznih in primernemu nagrajevanju tistih, ki proizvodnjo nosijo na svojih plečih. Poostri bi morali čut za razloček slabega od dobrega in dušiti splošen pojav ugodnega življenja enih na račun drugih, izkoriščevanja pridnih in ustvarjalnih po lenih, nesposobnih ter »iznajdljivih«.

Z boljšo notranjo delovno in tehnološko disciplino bomo napravili največ. Zvišali bomo izplen, povečali proizvodnjo, znižali materialne stroške, povečali osebne dohodke ter zadovoljstvo in ne nazadnje zboljšali bomo reprodukcijsko sposobnost. Vsega pa vendar sami ne bomo dosegli. Potrebni bodo tudi zunanji ukrepi za zboljšanje pogojev poslovanja. Že smo v stikih z republiškimi izvršnim svetom za urejanje naslednjih problemov:

- oskrbovanje z bogato železovo rudo iz uvoza za ekonomiziranje proizvodnje sivega in belega grodja,
- usklajevanje prodajnih cen izdelkov sozd SZ z drugo sorodno proizvodnjo,

- enakomernejšo razdelitev proizvodnih stroškov proizvajalcev električne energije med delovne organizacije slovenske metalurgije,

- prednostno odobranje nujne uvozne opreme,

- enakopravno vključevanje slovenskih železarn v ekonomske ukrepe za prednostni razvoj jugoslovanske črne metalurgije.

Vedeti moramo, da brez dobre volje pri zmanjševanju subjektivnih slabosti in ekonomiziranju proizvodnega procesa znotraj sozd ni možno uporno zahtevati objektiviziranja zunanjih vplivov.

Vedeti pa je treba, da je velik del akumulacije iz leta 1977 angažiran izven sozd Slovenske železarne v obliki obveznega združevanja za infra strukturo in manj razvita območja. Kako postopoma rastejo bremena, se vidi iz naslednje ugotovitve:

V primerjavi z letom 1976 so se lani v Slovenskih železarnah dvignili:

- prihodek od prodaje izdelkov za 20 %,
- čisti dohodek za 18 %,
- zbir osebnih dohodkov za 16 odstotkov,
- davki in prispevki za 42 %,
- delež za financiranje infrastrukture in manj razvite za 43 %.

Slovensko železarstvo se v naši republiki v resnici še vedno ne obravnava kot pomembna dejavnost. Na zadnji televizijski reportaži 27. marca, o štiriletnem razvoju Slovenije, jeklo ni bilo niti omenjeno, pa četudi je to za človeštvo najvažnejše gradivo in da ga izdelamo 440 kg na prebivalca, to je toliko, kot na prebivalca lani v ZDA.

Slovenske železarne so važen dejavnik gospodarskega življenja. Oskrbujejo kovinsko in elektro industrijo, z njimi so usodno po-

vezane: proizvodnja energije, sfera prometa, dobavitelji surovin, gradbena operativa, proizvajalci opreme, orodja in drobnega inventarja. Vsak delavec SZ zaposluje najmanj enega v gospodarstvu izven sozd.

Za bruto osebne dohodke so Slovenske železarne lani izplačale 1.467 milijonov dinarjev, za davke, prispevke ter drugo udeležbo izven sozd pa so morale odvesti 439 milijonov din in to brez upoštevavanja deleža za pokrivanje izgube Železniškega gospodarstva. Da bi lahko pokrili tako velike davkatve, je zmanjkalo iz dohodka oblikovanega poslovnega sklada, tako da so delovne organizacije na račun amortizacije morale odvesti 32 milijonov din. Ne vem, kdo bo ta proces siromašenja gospodarstva obrnil. Nam ne pretijo le težave v razširjeni reprodukciji, temveč tudi v likvidnosti ali v tekočem poslovanju.

(Dalje na 8. strani)

Ob 25-letnici smrti Borisa Kidriča

Kar težko je verjeti, da je minilo že četrto stoletje od smrti našega velikega revolucionarja, borca NOB in pionirja povojnega razvoja socializma ter pobudnika naprednega sistema samoupravljanja.

v osvobojeni Ajdovščini postane prvi predsednik slovenske vlade.

S svojo prodorno mislijo je vedno zadeval v najbolj pereča vprašanja našega političnega, gospodarskega in kulturnega življenja. Socializem in marksizem sta mu bila najvišji izraz plemenitih stremeljenj, ki žive v človeštvu.

Delavski razred je dokončno prevzel oblast v političnem in ekonomskem pogledu. Po besedah Borisa Kidriča je bila nacionalizacija eden najpomembnejših revolucionarnih ukrepov na področju družbenoekonomskih odnosov v novi Jugoslaviji. Delovne množice so tako postale gospodarji svoje usode v dvojnem pomenu in to v socialnem in nacionalnem: v socialnem pomenu s tem, ker je bila z nacionalizacijo odpravljena najpomembnejša podlaga za socialno izkoriščanje delovnih množic; v nacionalnem pomenu pa postajajo delovne množice gospodarji svoje usode zato, ker smo s temi ukrepi dokončno odpravili tuji kapital, ki je bil v nekdani Jugoslaviji podlaga za izkoriščanje delavskega razreda.

Boris Kidrič je spoznal, da je državna lastnina nad proizvajalnimi sredstvi samo etapa v razvoju in ne končna oblika lastnine, da je to oblika lastnine, ki se pojavi po zmagi socialistične revolucije, a se mora potem preoblikovati v družbeno lastnino. S spoznanjem o nujnosti preobrazbe državne lastnine v družbeno, se je odprla pot k novim produkcijskim odnosom, ki so jih napovedovali že klasiki marksizma: v katerih se produkcijska sredstva ponovno združujejo z neposrednimi proizvajalci. Na podlagi teh teorij je bil storjen odločilen korak k samoupravljanju.

Kidričeve ekonomske ideje so še vedno žive in aktualne. Lahko nam služijo kot vodilo pri našem sedanjem uveljavljanju družbenega planiranja in utrjevanju socialističnih samoupravnih proizvajalnih odnosov.

DK

Zadnje desetletje slovenskega železarstva

(Nadaljevanje s 7. strani)

ZLAHTNA JEKLA — NAŠA PRIHODNOST

Smo v času, ko se že vršijo priprave plana za naslednje petletno obdobje 1981 do 1985. Izdeluje se že dogovor o kontinuiteti razvoja črne metalurgije Jugoslavije, kar že pomeni poseganje v naslednje srednjeročno obdobje. Približno vemo, kakšni so načrti razvoja železarstva v drugih republikah. Jugoslavija bo v bližnji prihodnosti imela 4 integralne železarne: Zenico, Smederevo, Skopje in Sisak, s skupnimi zmogljivostmi okrog 7,5 milijonov ton surovega jekla. Jugoslovanske potrebe po izdelkih masovnih jekel od profilnih do ploščatih in hladno predelanih asortimanov bodo v celoti lahko pokrile te železarne, za Nikšić in slovenske železarne ostane odprta možnost le v tistih asortimanih, ki jih ne morejo izdelovati integralne železarne, a to so kvalitetna in zlahtna jekla.

Naravnost na kvalitetna in zlahtna jekla z visoko stopnjo predelave je torej pogoj prihodnosti slovenskega železarstva. Vsaka specialna proizvodnja pa zahteva široko tržno območje, a to velja tudi za zlahtna jekla. Sigurnostjo lahko trdim, da bo v naslednjem desetletnem obdobju celotno slovensko železarstvo preorientirano na elektro metalurgijo. Elektro jeklarstvo že hkrati pomeni kvalitetna in zlahtna jekla, orientacijo v prodajo na celotnem jugoslovanskem območju in vsaj 30 % v izvoz. Od te zahtevne poti v prihodnosti slovenskega železarstva nas ne more nihče oprostiti.

leazarstva nas ne more nihče oprostiti.

Naravnost razvoja slovenskega železarstva je vsaj za eno desetletje jasna. Milijon ton surovega kvalitetnega in zlahtnega jekla je naš cilj naslednjega petletnega obdobja, kar pomeni, da več pričakujemo od strukturalnega plemenitenja asortimana kot od povečane količine. Že za kontinuiteto izgradnje jugoslovanske črne metalurgije smo prijavili našo zahtevo za transformacijo iz Siemens Martinovega postopka na elektro jeklarstvo. Ta naša opredelitev bo količinsko zmanjšala in spremenila strukturo porabe energije, vplivala na obojestranske blagovne tokove, zahtevala kvalitetni vložek za proizvodnjo surovega jekla, uvedbo železove gobe in dolgoročno oskrbovanje s kakovostnimi polizdelki ter vplivala na prodajne poti, med katerimi bo izvoz prevzel najpomembnejšo vlogo.

Vse kar želimo kot pobudniki doseči izven sozd, moramo pred tem uresničiti znotraj Slovenskih železarn. Sozd mora biti najboljši poligon za uveljavljanje dohodkovnih razmerij, iz njega pa naj prihajajo kot preizkušena in učinkovita oblika proizvodnih odnosov. To velja tudi za plemenitene proizvodnih programov v predelovalnih tozdih in delovnih organizacijah za spodbujanje izvoza, delitev dinarskega in deviznega prihodka ter za združevanje in dohodkovno nalaganje sredstev.

Lepša prihodnost slovenskega železarstva ne bo priplavala po

juhi, za njo se bo treba prizadevno in pogumno boriti. Sloga ter vzajemnost v sozd združenih delovnih organizacij bosta pri tem odločilna dejavnika, zato je treba koristiti vse, kar nas zbližuje. To velja za stalno kreativno prisotnost poslovnih, strokovnih, samoupravnih in družbenopolitičnih delavcev, medsebojno izmenjavo izkušenj, poslovna, strokovna in družabna srečevanja zaposlenih v Slovenskih železarnah.

ZAKLJUČEK

— Slovenske železarne so kot združena proizvodna tvorba v osem in pol letih svojega skupnega delovanja postale kadrovske in materialno bogatejše. Realna akumulativnost je rasla do leta 1975, ko je po skupnem prihodku in dohodku ta sozd postala prva v Sloveniji.

— Prvi dve leti srednjeročnega plana 1976 in 1977 nekatere združene delovne organizacije in sozd kot celota zaostajajo za dinamiko predvidene stopnje rasti proizvodnje in poslovanja. To se odraža tudi v gibanju akumulativnosti, ki je nominalno padla za 6 %, realno pa najmanj za 25 %.

— Padanje reproduktivne sposobnosti je posledica notranjih slabosti in objektivnih vzrokov, hitrejše inflacije stroškov ter povečevanja prispevkov od rasti cen izdelkov in zaostajanja v investicijskih naložbah.

— Gospodarski plan za leto 1978 pomeni zahtevno akcijo za povečanje stopnje rasti in ekonomiziranje proizvodnje po količini in kakovosti, da bi se približali dinamiki srednjeročnega plana.

— V tozdih, delovnih skupnostih skupnih služb in enovitih delovnih organizacijah sozd SŽ je treba zaostri delovno ter tehnološko disciplino in tako zmanjšati izkoriščanje ustvarjalnih delavcev po neprizadevnih.

— Delitev dohodka in odnosi v osebnih prejemkih morajo zagotoviti stalnost kadra in tudi mladino spodbujati za prevzemanje zahtevnih del v slovenskem železarstvu.

— Cene v obeh smereh blagovnega prometa bodo zaradi zahtevnosti uvažanja delitve skupnega prihodka tudi v prihodnosti pomemben dejavnik oblikovanja do-

hodka, zato jim bo po vzoru drugih v sozd SŽ potrebno posvetiti večjo pozornost.

— Samoupravni sporazum o temeljih srednjeročnega plana proizvodnje in razvoja sozd SŽ vsebuje konkretizacijo obveznosti posameznih DO in celotne sozd, zato mora zasledovanje njegovega uresničevanja biti stalna naloga vseh podpisnic, združenih DO SŽ.

— Samoupravni sporazum o združitvi v SOZD SŽ je obveznost za usklajevanje poslovanja in razvoja, združevanje sredstev ter razvijanje dohodkovnih odnosov, delitev skupnega prihodka in učinkovito prisotnost na tržišču.

— Samoupravni sporazum o temeljih srednjeročnega plana skupnosti izdelave in predelave jekla zahteva tekoče bilanciranje jekla za predelavo v SRS, skrb za redno oskrbovanje in izboljševanje strukture porabe.

— Prihodnost slovenskega železarstva je v kvalitetnih in zlahtnih jeklih, zato je na zdravi poslovni politiki treba pogumno snovati dolgoročno naravnost na elektro jeklarstvo.

— Izvoz, neposreden in z delitvijo skupnega deviznega prihodka posredna prodaja v tujino, je osrednja naloga prihodnosti slovenskega železarstva, zato bo ta obveznost morala postati svojina vseh zaposlenih.

— Oblikovanje in izvajanje dogovora o petletnem razvoju jugoslovanske črne metalurgije mora enakopravno upoštevati slovensko železarstvo, zato je za širjenje ter posodabljanje tehnologije treba zahtevati enake pogoje, kot jih bodo deležni drugi jugoslovanski proizvajalci.

— Uspeh sozd bo tudi v prihodnosti odvisen predvsem od pripravljenosti in iskrene prizadevnosti poslovnih in strokovnih delavcev združenih delovnih organizacij, ki morajo ostati združeni oblikovalci planov in predlogov za poslovno in samoupravno odločanje.

— Utrjevati je treba čut pripadnosti Slovenskim železarnam, nadaljevati že vpeljano prakso strokovnih posvetovanj, srečanj udeležencev NOB, športnih ter kulturnih in političnih manifestacij, na katerih bodo sodelovali in se združevali delavci Slovenskih železarn.

Gregor Klančnik

KAKO DOLGO ŠE?

Naš vsakdanjik poteka tako, da se vsako jutro pripeljemo na delo bodisi s kolesom, mopedom ali pa smo celo toliko drzni, da se pripeljemo kar z avtomobilom. Da, seveda smo drzni, saj brez strahu parkiramo avtomobil na lepem, dokaj primerno urejenem parkirnem prostoru pred tovarno Store II, le da ta parkirni prostor ni primerno zavarovan.

Zadnje čase se namreč vse pogosteje pojavlja, da imajo avtomobili, parkirani na tem parkirišču ob koncu delovnega dne kakšno »hibo«: razrezana guma »opremljena« z dolgimi, vanjo zapiceni žebli, razbita šipa in najbrž še kaj drugega, le da so prizadeti to zamolčali.

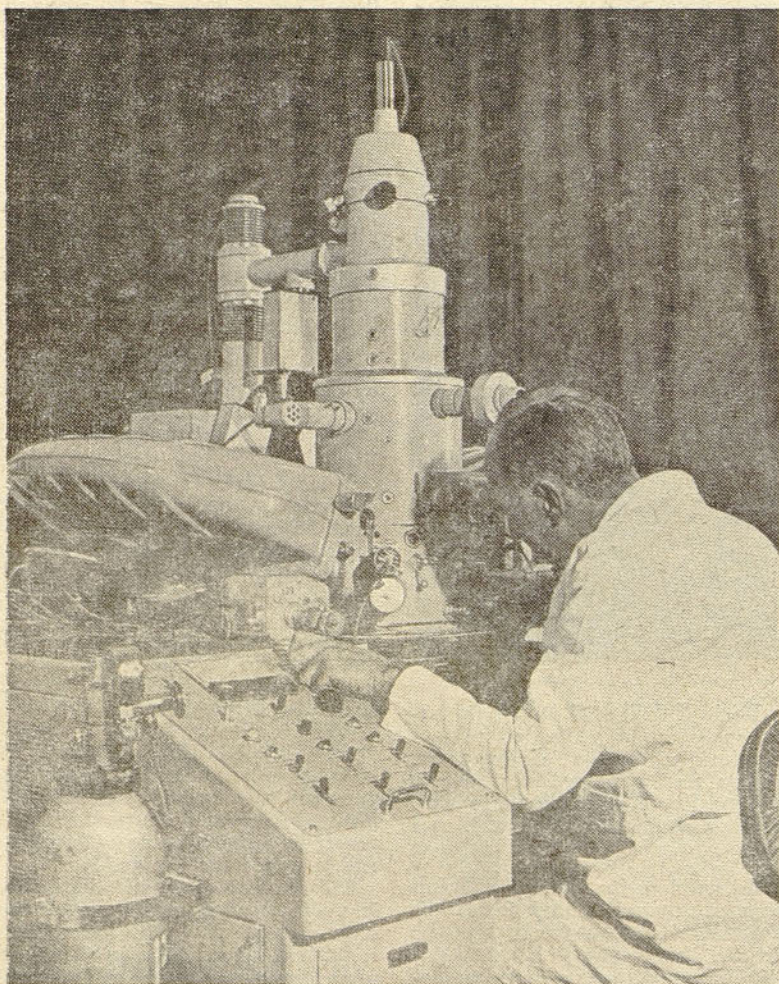
Danes se nam zgodi le to, da avtomobil najdemo samo poško-

dovan, jutri pa morda avtomobila na mestu, kjer smo ga parkirali sploh ne bomo našli.

Vsi ti primeri nam dovolj zgovorno pričajo, da so med nami tudi takšni ljudje, ki nimajo niti najosnovnejših moralnih kvalitet. Kdo so ti? Naj vedo, da nič ne ostane prikrito in da bomo vsi zaposleni v naši delovni organizaciji vložili vse napore, da jih nekoč odkrijemo in tudi najstrožje kaznujemo.

Mislím, da je skrajni čas, da se odgovorni v naši delovni organizaciji resno zamislijo in kar najhitreje ukredujejo vse, da se parkirni prostori primerno zavarujejo, saj je ta problem bil že večkrat predmet razprav na sejah naših samoupravnih organov.

Anica Tomažin

Elektronski mikroanalizator v metalurškem inštitutu Ljubljana

DELO SAMOUPRAVNIH ORGANOV

DELAJSKI SVET SLOVENSkih ŽELEZARN
SE JE SESTAL V NOVEM
SESTAVU 31. 3. 1978

V prvi točki dnevnega reda je potekalo konstituiranje delavskega sveta, kjer so verificirali mandate delegatov delavskega sveta Slovenskih železarn, sprejeli poslovnik o delu delavskega sveta, izvolili MILOŠA PIŠČANCA iz Železarne Jesenice za predsednika in FRANCA KOŠAKA iz Železarne Ravne za namestnika predsednika delavskega sveta Slovenskih železarn. Sledila je izvolitev članov izvršilnega odbora delavskega sveta. Devetčlanski izvršilni odbor bo v tej mandatni dobi vodil kot predsednik FRANC KAVKA iz Železarne Store, namestnik predsednika pa je VASILIJ PREŠERN iz metalurškega inštituta Ljubljana.

— KOLOMAN VREČIČ, dosedanjí predsednik, je podal poročilo o delu delavskega sveta v pretekli mandatni dobi, v katerem je podrobno ocenil delo delavskega sveta, kot tudi doseženih rezultatov poslovanja združene organizacije Slovenske železarne.

— GREGOR KLANČNIK, generalni direktor, je v tretji točki dnevnega reda podal poslovno poročilo o delu slovenskega železarstva od integracije 1969 dalje, katerega objavljamo v celoti.

— Po obravnavi poslovanja v letu 1977 je delavski svet ugotovil, da je rezultat ugodnejši od ocene, dane v začetku zadnjega trimesečja lanskega leta. Rezultat bi bil lahko še boljši, če ne bi bilo v decembru težav z oskrbo s tekočim plinom.

Vse delovne organizacije so poslovno leto 1977 sklenile brez izgube, vendar pa imajo malo za razširjeno reprodukcijo. V najtežjem položaju je Žična Celje, zato je potrebno v letošnjem letu tej delovni organizaciji solidarnostno pomagati.

— GOSPODARSKI PLAN SLOVENSkih ŽELEZARN je bil obravnavan v peti točki dnevnega reda. Ugotovljeno je bilo, da je to seštev planov delovnih organizacij. Po fizičnem obsegu predvideva načrt nov skok proizvodnje, zato bo potrebno vložiti vse napore za njegovo uresničitev.

Investicije so predvidene v višini 2.200 milijonov din, kar predstavlja najbolj problematičen del gospodarskega plana. Potrebno bo, na podlagi poročila o uresničevanju investicij, izdelati za II. polletje realen načrt investicijske dejavnosti.

Posebno pozornost moramo posvetiti rasti osebnih dohodkov, ki naj ob popolnem angažiranju postavljenih ciljev gospodarskega načrta rastejo po republiški stopnji rasti.

— Delavskemu svetu je bil predložen osnutek samoupravnega sporazuma o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih med delavci temeljnih organizacij in delavci skupnih služb Slovenskih železarn. Sprejet je bil sklep, da se osnutek posreduje v 30-dnevno javno razpravo vsem TOZD Slovenske železarne.

— Sprejet je bil gospodarski načrt o programu dela delovne skupnosti in poslovnega orga-

na, ki še ni izdelan tako, da bi jasno utemeljeval svobodno menjavo dela, vendar je to solidna podlaga za dograjevanje in bogatenje dela skupnih služb in poslovnega organa.

— Da bi delovne skupnosti skupnih služb lahko uspešneje opravljale postavljene naloge gospodarskega načrta in programa dela, jim je potrebno zagotoviti potrebne delovne pogoje. V Ljubljani so dane nekatere možnosti nakupa poslovnih prostorov. S tem v zvezi je delavski svet sprejel sklep, s katerim pooblašča poslovodni svet Slovenskih železarn, da prične s konkretnimi razgovori in udeležbo s pismenim natečajem pri »Petrolu« zaradi prodaje poslovnih prostorov. Izvršilni odbor je zadolžen, da posreduje, s primerno obrazložitvijo, najboljšo rešitev nakupa poslovnih prostorov vsem TOZD Slovenske železarne v obravnavo in potrditev.

— Sprejet je bil sklep, da se posreduje v razpravo in potrditev delavcem Slovenskih železarn spremembe in dopolnitve samoupravnega sporazuma o inovacijah v Slovenskih železarnah.

— Predložen je bil samoupravni sporazum o združevanju sredstev sklada skupne porabe za dejavnost na športnem in kulturnem področju ter dejavnosti političnih organizacij ter združevanja sredstev za nakup stanovanj v letu 1978. Delavski svet je soglašal s predlogom sporazuma in bo odločal o potrditvi, ko bodo znana stališča vseh delovnih organizacij.

— Delavski svet je soglasno sprejel sklep o pristopu Interne banke Slovenskih železarn k samoupravnemu sporazumu o namenskem združevanju sredstev Veriga—Plamen—Tovil.

Delavski svet delovne organizacije se je sestel na 2. seji, dne 25. 3. 1978. Poleg ustaljenih točk dnevnega reda je bila osrednja točka te seje poslovno poročilo za leto 1977. Poslovno poročilo je bilo predhodno v obravnavi na temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih, kjer so sprejeli tudi ustrezne sklepe za odpravo žarišč negativnega poslovanja, ki vplivajo na zaključni uspeh. Posebno je bilo izpostavljeno vprašanje večje odgovornosti in discipline do postavljenih nalog in zadolžitve, investiranje v kadre in smotrnosti zaposlovanja, izboljšati izvoz in doseči z boljšim gospodarjenjem rast osebnih dohodkov. V zvezi s pogostnostjo zastojev je delavski svet sprejel sklep, da je potrebno izdelati analizo zastojev zaradi vzdrževanja.

— Sprejet je sklep o nakupu 28 malih stanovanj v vrednosti 2.154.000 din za potrebe delavcev, zaradi pomanjkanja samskih stanovanj.

— Kako izboljšati delovni red in delovno disciplino je bila ena izmed točk dnevnega reda. Zaradi vse bolj pogostih kršitev delovnega reda je delavski svet po temeljiti razpravi sprejel vrsto sklepov in ukrepov ter zadolžitve za izboljšanje stanja delovne discipline.

Imenoval je, na podlagi kadrovske komisije pri družbeno-političnih organizacijah, nasled-

nje komisije in odbore: odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito delovne organizacije, uredniški odbor »Štorskoga železarja«, strokovno komisijo za ocenjevanje dela pripravnikov, strokovno komisijo za benifikacijo delovnih mest, strokovno komisijo za racionalizacije in strokovno komisijo za uresničevanje samoupravljanja in zakona o združenem delu.

Svet tovarne traktorjev se je sešel 4. 4. 1978 na svoji 14. seji in opravil pregled realizacije sklepov 13. seje in ugotovil, da posamezni sklepi s te seje še niso realizirani in s tem v zvezi zadolžil posameznike za njihovo realizacijo.

Potrdil je troje samoupravnih sporazumov in imenoval podpisnike ter družbeni dogovor o kadrovski politiki v občini Celje. Obravnaval in potrdil je predlog kriterijev za obračun stimulativnih dodatkov v letu 1978.

4. redna seja delavskega sveta livarne strojne litine je bila 27. 3. 1978. Pregledali so realizacijo sklepov 3. seje in ugotovili, da nekateri sklepi še niso v celoti realizirani. Zato so sprejeli še dodatne sklepe zadolžitve posameznikom in komisijam.

Zelo kritično so ocenili uspešnost poslovanja v januarju 1978 in med ostalim sprejeli tudi sklep, s katerim opozarjajo delovno skupnost ekonomike in organizacije ter delovno skupnost za finančne in računovodske posle, da morata delavskemu svetu posredovati v najkrajšem času dodatne podatke o uspešnosti poslovanja, ker v nasprotnem primeru ne morejo izvajati sanacijskih ukrepov.

Zahteva je tudi, da se naj v poročilu o poslovanju prikaže neto osebni dohodek in ločeni osebni dohodek za delo po pogodbi.

Sprejeli so operativni plan za april z nekaterimi ugotovitvami, predvsem, da ni upoštevan plan zaposlenih in zadolžili pripravo dela, naj izdela analizo kapacitet z naročili in ustrezno ukrepa v okviru sanacijskega programa.

Imenovali so odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito za naslednje mandatno obdobje.

Potrdili so samoupravne sporazume in imenovali podpisnike za SIS in družbeni dogovor o varstvu okolja v občini Celje.

Obravnavali so tudi stimuliranje delovnih skupnosti in menili, da naj bodo stimulirane v tistih TOZD, za katere delajo.

TOZD VZDRŽEVANJE

Delavski svet se je sestel na 3. seji 22. 3. 1978 in na 4. seji, dne 7. 4. 1978. Iz obeh sej povzemamo nekatere sklepe, sprejete na teh sejah.

Pregledali so, kako so bili realizirani sklepi predhodnih sej in sprejeli dodatne zadolžitve.

Ponovno je razpravljalo o predlogu za organizacijsko spremembo v mehanični delavnici in sprejel predlog organizacijskih sprememb, ki ga je pripravila delovna skupnost ekonomike in organizacije; ni pa osvojil pripomb komisije za rangiranje glede ocene starejši specialist in jo ocenil kot neosnovano. Potrdil je pred-

log spremembe organizacije v pripravi vzdrževanja.

Razpravljal je o predlogu kriterijev za stimulativno nagrajevanje ter predlagal, da se vnesejo določena dopolnila, ki jih je treba posredovati strokovni službi.

Uveljavili so določilo za dodatek za delo na višini, ki je različen z ozirom na višino in na zavarovano oziroma nezavarovano višino.

Potrdili so anekse sporazumov za SIS, samoupravni sporazum o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, družbeni dogovor o varstvu okolja v občini Celje, o kadrovski politiki, o usmerjenem izobraževanju.

TOZD ENERGETIKA

5. redna seja delavskega sveta je bila 6. 4. 1978.

Med drugim so obravnavali in sprejeli sklep o aneksih SIS za leto 1978. K družbenem dogovoru o varstvu okolja v občini Celje, katerega so sicer sprejeli, pa so navedli vrsto težav ob realizaciji zadolžitve, ki obvezujejo Železarno Store. Te njihove ugotovitve je potrebno ob podpisu izpostaviti.

Ob tem so posebej zadolžili ekološko službo za izdelavo vsakoletnega plana o realizaciji tega dogovora in da mora bdeti nad njegovim izvajanjem.

Sprejeli so družbeni dogovor o kadrovski politiki v občini Celje.

Obravnavali so sklepe komisij za medsebojna razmerja in zahtevali dodatna pojasnila v zvezi s sprejetimi sklepi 1. seje komisije.

Obravnavali so nakup drobne inventarja in osnovnih sredstev v višini 16.585,00 din.

DS ZA FINANČNE IN RACUNOVODSKE POSLE

Delavski svet se je sestel na 3. seji, dne 27. 3. 1978 in na tej seji sprejel anekse samoupravnih sporazumov SIS, samoupravni sporazum o invalidskem in pokojninskem zavarovanju ter družbeni dogovor o varstvu okolja v občini Celje.

Na 4. redni seji, dne 31. 3. 1978 pa so obravnavali predlog kriterijev za stimulativno nagrajevanje v letu 1978.

Po podrobni in kritični oceni, ki izhaja iz delovnih obveznosti in nalog do temeljnih organizacij in ostalih delovnih skupnosti, so ugotovili, da bi moralo v njihovi skupnosti biti več delavcev zajetih v stimulativno nagrajevanje, kot pa je to sedaj.

Po daljši razpravi so sprejeli sklep, da je potrebno čimprej izdelati in sprejeti pravilnik o ocenjevanju po delu, s katerim bo moč na ta način najbolj pravično ovrednotiti delo posameznika.

DS ZA KOMERCIALNE POSLE

Delavski svet se je sestel 27. 3. 1978 na 5. redni seji.

Obravnaval je dejavnost skupnosti pri izdelavi sanacijskega programa za TOZD livarne strojne litine in ugotovil, da je bilo sodelovanje uspešno.

(Nadaljevanje na 10. strani)

Nova etapa energetskega razvoja

V Železarni Štore uporabljamo tekoči naftni plin, ki je stranski produkt pri predelavi surove nafte v rafinerijah, že od leta 1967.

uporabljati naftni plin kot nadomestilo za generatorski plin in tudi kot rezervni vir energije. Ugotovimo lahko, da smo za na-

Zaradi tega je izpadel v oskrbi s plinsko energijo elektroplavni plin. Posledica je bila redukcija porabe plinske energije, večkrat tudi ustave obratovanja posameznih obratov.

Zato smo že leta 1973 naročili izdelavo prvih štirih rezervoarjev za tekoči naftni plin v Metalni Maribor, ki jih je izdelala 1976.

Potrebna soglasja, še bolj pa finančna sredstva so upočasnila postavitev teh rezervoarjev.

Sredi marca pa smo z veseljem pričakali specialno dvigalo iz Italije, ki je v treh dneh omogočilo namestitev rezervoarjev na temelje.

Že na pogled vzbujajo rezervoarji občudovanje s svojo vitkostjo. Osnovne karakteristike pa so: višina: 33 metrov, premer: 3300 mm, prostornina: 250 m³/kom, teža: 49,5 ton/kom.

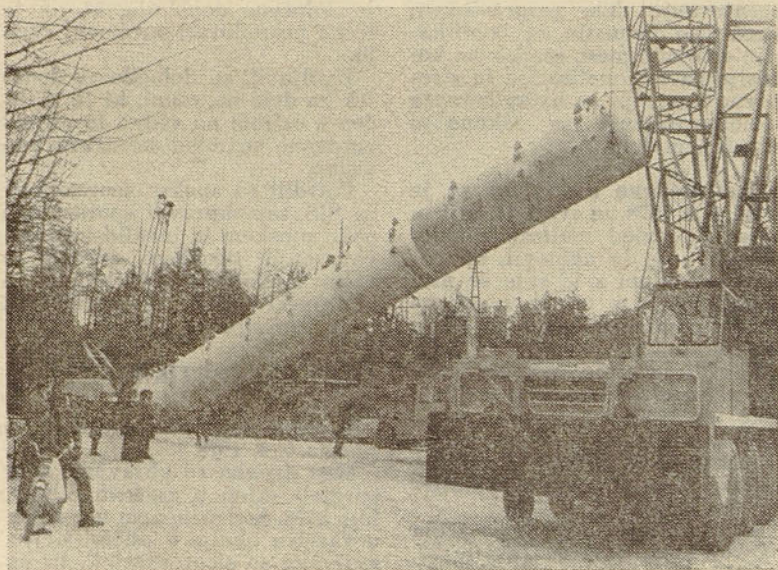
V vsak rezervoar gre 132,5 ton tekočega plina, torej je skupna kapaciteta 530 ton.

S starima rezervoarjema, v katerih je mogoče uskladiščiti 106

zgraditi še pretakališče, to je prostor, na katerem se bodo izpraznjevale vagnske in avtomobilske cisterne.

V letošnjem juliju se bo vključil v oskrbo železarne nov energetski vir — zemeljski plin, ki bo dotekal iz glavnega plinovoda preko reducirne postaje Celje po srednje-tlačnem cevovodu v merilno — regulacijsko postajo Štore. Zraven te postaje pa bo postavljena plinska postaja Železarne Štore, v kateri se bo zemeljski plin mešal z zrakom, podobno kot se to že dogaja s tekočim plinom v mešalni postaji Štore I. Mešanje zemeljskega plina z zrakom je potrebno zato, da se zemeljski plin priredi na kurilni plin s takšno kalorično vrednostjo, da potrošniki v obratih ne bodo čutili sprememb ob prehodu od sedanjega kurilnega plina propan-butan-zrak (PBZ) na kurilni plin zemeljski plin-zrak (ZPZ), ali tudi pri nihanju dežela osnovnega kurilnega plina ZPZ v mešanem plinu ZPZ+PBZ.

Z uvedbo zemeljskega plina v oskrbo železarne bo odpadel v prejšnji številki »Storskega žele-

Montažo je izvedla »Metalna« Maribor

Takrat smo zgradili mešalno postajo in rezervoarski prostor z dvema rezervoarjema po 100 m³.

Do takrat sta bila edina vira plinske energije generatorski plin in elektroplavni plin. S postopno izgradnjo se je potreba po plinski energiji povečevala vzporedno z rastjo proizvodnje. Zaradi dragega pretvarjanja premoga v generatorski plin nismo povečali proizvodnjo generatorskega plina temveč smo poiskali novo tehnologijo.

V obdobju 1960—1965 so pričele železarne v Srednji Evropi

še razmere zelo zgodaj začeli uporabljati nov vir plinske energije.

Železarni Štore je takoj sledila Železarna Ravne, potem Unior Zreče in drugi.

Z aktiviranjem novih obratov v Štore II pa smo v obdobjih večje uporabe tekočega plina za ogrevanje (široka potrošnja — kmetijstvo idr.) imeli težave zaradi premajhnega rezervoarskega prostora. Večkrat je manjšim dobavam sovpadala še redukcija metalurških električnih agregatov — najprej naš elektroplavz.

Delo samoupravnih organov

(Nadaljevanje z 9. strani)

O predlogu o stimulaturnem nagrajevanju so imeli določene pripombe, ki so jih posredovali strokovni službi v obravnavo.

Sprejeli so anekse sporazumov SIS in drugih sporazumov, ki so bili posredovani v »samoupravnem paketu«.

Razpravljali so tudi o skladišču rezervnih delov, ki spada k njihovi skupnosti in ugotovili, da vse dotlej, dokler ne bodo generalno rešena vprašanja skladiščne organiziranosti, ostane to skladišče še v sestavu njihove delovne skupnosti.

DS ZA INVESTICIJE IN RAZVOJ

Delavski svet se je sestel na 3. redni seji 29. 3. 1978. Ugotovili so, da sklepi iz 1. točke prejšnje seje niso realizirani, prav tako na 2. sklep niso sprejeli odgovora. Potrdili so predlog kriterijev za stimulaturno nagrajevanje.

Potrdili so družbeni dogovor o varstvu okolja v občini Celje.

Potrdili so anekse sporazumov SIS. Imenovali so team za izdelavo mikroorganizacije delovne skupnosti ter imenovali Subotič Vjekoslava v komisijo za rangiranje.

KOMISIJA ZA GOSPODARJENJE

Na 3. seji, dne 31. 3. 1978 je komisija sprejela naslednje sklepe: — izplača se akontacija stimulaturnih dodatkov enako kot za januar — dejanski obračun se izvrši v I. kvartalu;

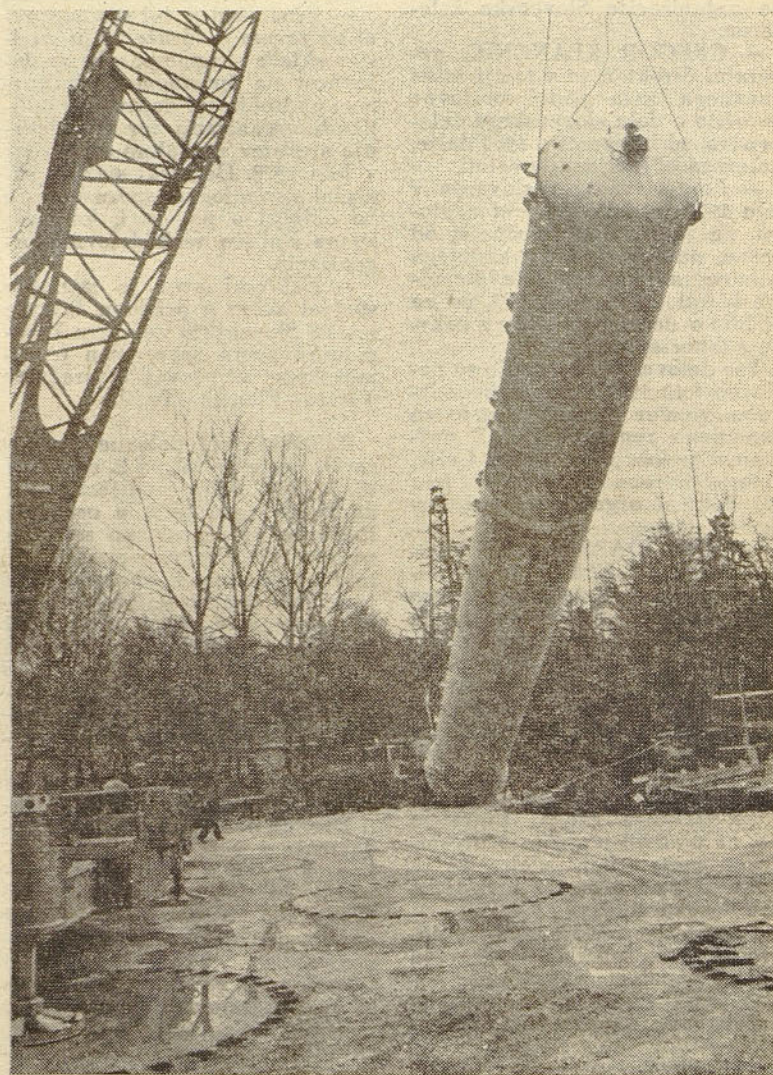
— spremeni se tehnika obračuna variabilnega dela, tako da se še naprej ugotavlja trimesečno, obračun je kumulativen. V teku tekočega trimesečja se izplača akontacija variabilnega dela. Dejanski obračun se izvrši po izteku trimesečja;

— za mesec marec se izplača akontacija variabilnega dela OD v povprečni višini 27,8 %, s tem da se za posamezne TOZD in DS upošteva obračun za januar in februar ter poveča za 5 %.

Seznaili so se z izplačili OD za februar 1978.

Seznaili so se z izvršitvijo operativnega plana za februar 1978 in pripomnili, da je potrebno uskladiti redno planiranje mesečnih operativnih planov v MO in v livarni strojne litine.

Odobrili so službena potovanja v tujino in s tem v zvezi zahtevali, da naj se poleg navedbe namena potovanja omeni tudi, kaj se od tega potovanja pričakuje!

Kot raketa, se počasi dviga in približuje prvi rezervoar montažnemu mestu (krog ob vznožju slike)

ton plina, bo skupna rezerva znašala 630 ton tekočega plina, kar bo do leta 1980 zadoščalo za 16-dnevno oskrbo tudi v primeru izpada elektroplavznega in zemeljskega plina.

Poleg rezervoarjev pa bo potrebno v naslednjih mesecih

zarja« kritiziran transport P/B jeklenk za jedrske stroje v livarni II. Izza merilno-regulacijske postaje Štore bo montiran tudi priključek za oskrbo naselja Lipa z zemeljskim plinom v prihodnosti.

Viktor Logar, dipl. metal. ing.

Priznanje za uspešno delo

V ponedeljek, dne 10. aprila 1978 je bila že tradicionalna svečana podelitev nagrad in priznanj »INOVATOR 77 CELJE« ter »MLADI ZA NAPREDEK CELJA« v veliki dvorani Narodnega doma v Celju.

Smukavec Franc, dipl. ing. kemije
šef kemičnega laboratorija

Poleg kratkega, vendar pa zelo kvalitetnega kulturnega programa, ki se je vpletal med uvodnim pozdravom in govorom predsednika občinske raziskovalne skupnosti Celja Mira Jančigaja, je predsednik občinske konference SZDL Celje Jože Volfand v navzočnosti Zorana Tratnika podelil priznanja in denarne nagrade najboljšim, še boljše povedano, tistim mislecm na nemirnem inovacijskem področju, ki so v preteklem letu dosegli lepe, zavirljive uspehe na področju inovacijske dejavnosti.

Vsekakor ne moremo mimo prikazanega dejstva, kako se naša nadebudna mladina srednjih celjskih šol in tudi poklicnih, živo zanima za raziskovanje, iskanje novega, reševanje vrste perečih problemov. Tako je lepo število mladih dobilo priznanja in tudi nagrade. Vsekakor smo veseli tudi uspehov naših mladih na SKIMC v Storah.

Naša organizacija združenega dela je letos prijavila osem ino-

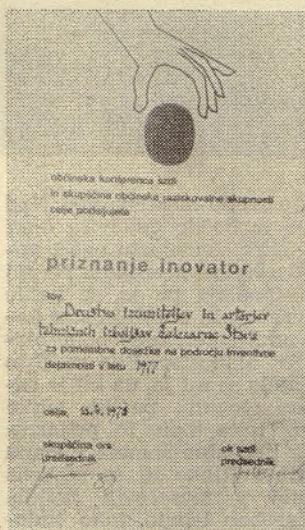
vacijskih predlogov za priznanje »INOVATOR 77 CELJE«.

Franc Smukovec in Janko Jazbinšek sta za svoje inovacijsko delo, ki prinaša vsakoletni vidni prihranek »NAPRAVA ZA MEHCANJE VODE V KOTLARNI« dobila zlati odličji in denarno nagrado.

Srebrna priznanja so prejeli: Franc Godicelj, skupina iz mehanske obdelave v sestavi: Slobodan Milanović, Marjan Mackovšek, Miha Kristan, Domanjko, Planinšek in Menart, Stefan Dovšek in Alojz Jazbec iz žerjavne skupine.

Bronasta pa: Jože Korent, Miloš Stanojević, Franc Kramer in Vinko Seliga.

Naše društvo DIATI Železarne Store je za svoje dobro opravljeno delo v letu 1977 sprejelo srebrno plaketo, kar je resnično lep dokaz o upravičenosti ustanovitve društva, ki povezuje inovatorje in tudi skrbi za čim več novih inovatorskih prijav, ki so še kako potrebne v današnjem tehnično razgibanem življenju.

Čestitkam našemu društvu DIATI Železarne Store se je pridružil poleg predstavnikov družbenopolitičnih organizacij Celja vršilec dolžnosti predsednika poslovnega odbora Dušan Burnik.

OBRAVNAVANE INOVACIJE

Komisija za racionalizacije je imela po krajšem premoru, zaradi samoupravnega organiziranja v DO, dne 22. 3. 1978, 15. redno sejo, na kateri je analizirala inovacijske dosežke v preteklem letu, obravnavala informacijo o delu strokovne komisije, ki je pripravila predlog dopolnitev samoupravnega sporazuma o izumih in tehničnih izboljšavah Slovenskih železarn in razpravljala ter sklepala o novih predlogih.

Ugotovila je, da so dosežki na področju inovacijske dejavnosti v preteklem letu zadovoljivi, kar pa mora biti le vzpodbuda za nadaljevanje aktivnosti in uvajanje novih oblik dela, med katere sodi v prvi vrsti usmerjanje mno-

žične inventivne dejavnosti. Ugodno je bila ocenjena tudi animacijska vloga Društva izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav Železarne Store, ki iz dneva v dan povečuje število svojih članov in krepi vpliv na dogajanja v sferi inovacijske dejavnosti.

Na seji je komisija sprejela naslednje sklepe:

1. Predlog ing. Haler Ferda iz tozd jeklarne in valjarne in Hiti Edija iz projektivnega biroja, št. 321 »Hidravlične podpore zgornjih valjev na progi Ø 550 mm«, ki je v uporabi od 1. 1. 1976. leta, je komisija sprejela in določila, da se izplačajo predlagateljema 3 posebna nadomestila po 26. členu SS pod 3b. Prvo nadomestilo se določi na podlagi prihranka din 144.212,04. Nadomestilo se razdeli med predlagatelje v razmerju 70:30 v korist ing. Halerja.

2. Predlog Kučič Tomislava in Petrovič Stanka, oba iz elektroplavža, št. 268 »Kontrola poseda nja vsipa TH peči« je preučila in sklenila naslednje:

a) enak poskus, kot na prvi cevi, naj se izvrši še na eni, da bo mogoče ugotoviti, če se signali ne bodo med seboj motili.

b) Zamisel realizira merilna služba.

c) V arhivu plavža poiskati predlog Zolnirja in ugotoviti eventualno istovetnost z obravnavanim predlogom.

d) Komisija bo ponovno obravnavala predlog, ko bodo znani rezultati poskusa pod a).

3. Predlog Gajšek Jožeta iz el. obrata, št. 76 »Zamenjava stikal pri elektro pečeh v livarni II« je komisija sprejela in odločila, da se zaradi pomanjkanja osnov za izračun doseženega prihranka, izplača predlagatelju enkratno posebno nadomestilo.

4. Predlog ing. Korent Jožeta in Božiček Benjamina, oba iz merilne službe, št. 302 »Polarizirani rele«, je komisija obravnavala in sklenila, da je treba najprej usposobiti celotno avtomatiko za nastavljanje simuliranja in kompenzacije, nato pa opredeliti delež izboljšanja, ki ga prinaša polarizirani rele kot del te avtomatike.

Po realizaciji predloga bo komisija zadevo ponovno obravnavala.

5. Predlog Rezar Jakoba, upokojenca — livarne II, Store 10, št. 295, »Vodila za konti peč«, je komisija sprejela in sklenila, da se izplača predlagatelju enkratno povšalno posebno nadomestilo.

6. Predlog Rezar Jakoba, upokojenca — livarna II, Store 10, št. 317 »Injektorska brizgalka za livarske potrebe«, je komisija sprejela in odločila, da se izplača predlagatelju enkratno povšalno posebno nadomestilo.

7. Predlog Fenko Jožeta, livarna II, št. 297, »Preureditev odpraševanja« je komisija zavrnila, ker je v teku generalna preureditev celotnega sistema odpraševanja.

8. Predlog Kučič Tomislava, plavž, št. 311, »Podaljšanje vzdržnosti livnih kokil na plavžu«, je komisija preučila in sklenila, da zaenkrat ne odobri realizacije, ampak bo o njej razpravljala na podlagi stališč livarskih strokovnjakov. Formira se skupina livarskih strokovnjakov, ki mora ponovno proučiti predlog in poslati

zaključke komisiji za racionalizacije.

9. Predlog Koren Draga iz mehanične delavnice, št. 312, »Dodatno varovanje skripčnikov«, je komisija sprejela in sklenila, da se predlagatelju izplača enkratno povšalno nadomestilo.

10. Predlog Zapušek Jožeta, zaposlenega na plavžu, št. 149, »Sprememba zaščite odprtih na elektrodah TH peči«, je komisija sprejela in odločila, da se izplača predlagatelju enkratno povšalno nadomestilo.

11. Roje Martinu in Rozman Ivanu, ViT — mehanična delavnica, predlog št. 86/II, »Predelava reduktorjev za dodajanje veziv« je komisija odobrila izplačilo posebnega nadomestila za drugo obračunsko obdobje.

Nadomestilo se izračuna na podlagi prihranka din 72.597,60, deli pa se v razmerju 50:50.

12. Renčelj Jožetu in Burič Alojzu iz jeklarne II, predlog št. 124/II »Sprememba priključkov Cu cevi«, je komisija odobrila izplačilo nadomestila za progo obračunsko obdobje na podlagi prihranka din 456.392.

Nadomestilo se deli med predlagatelje v razmerju 50:50.

13. Zohar Viliju in Urleb Antonu iz livarne II je komisija odobrila izplačilo posebnega nadomestila za drugo obdobje za predlog št. 63 »Modeli za odprte pihalice« na podlagi prihranka din 70.992.

Nadomestilo se deli med predlagatelje v razmerju 50:50.

14. Komisija je odobrila izplačilo posebnega nadomestila za 2. obračunsko obdobje Kos Francu iz mehanične delavnice za predlog št. 145 »Menjava ležajev pri črpalki 8 VCK D10« na podlagi prihranka din 67.282,08.

15. Komisija je odobrila izplačilo posebnega nadomestila za 2. obračunsko obdobje Krumpak Ivanu iz mehanične delavnice za predlog št. 84 — »Ojačitev vmesnih podpor primarnih valjčnic na konti napravi« na podlagi prihranka din 21.075,84.

16. Predlog ing. Tomažin Dominika iz jeklarne II št. 75 »Snemalac za izvlačenje nalitega jekla« je komisija preučila in odobrila izplačilo posebnega nadomestila za 2. obračunsko obdobje na podlagi prihranka din 30.854,78.

17. Na zahtevo EGO je komisija ponovno obravnavala predlog Gajšek Marjana, št. 310 »Uvedba metode kontrole obračuna stojnin« in sklenila, da se izplača tovarišu Gajšku enkratno povšalno nadomestilo v višini din 2.000.

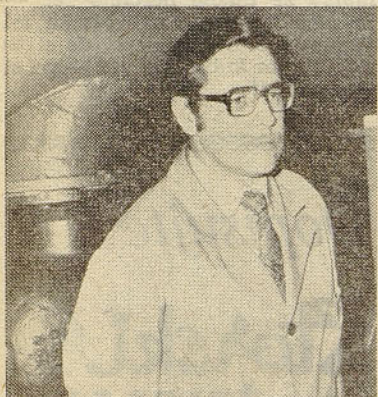
18. Komisija je obravnavala pritožbi ing. Milovanović Slobodana in ing. Mackovšek Marjana ter odločila, da ju odstopi v preučitev posebni strokovni komisiji.

Vodstvo tozd jeklarne in valjarne je poslalo predlog, da se razpiše v »Železarju« problematika te tozd in na ta način vzpodbudi dajanje idejnih predlogov in rešitev.

Komisija je predlog potrdila in se strinjala s predlagano strokovno komisijo za ocenitev zbranih predlogov.

SVOBODA JE PRAVICA, DA
DELAŠ TO, KAR NE ŠKODUJE
DRUGIM

(LACORDAIRE)

Jazbinšek Janko, obratovodja
energetskega obrata

PO PLANINSKIH POTEH Iz mojega nahrbtnika

Iz mojega nahrbtnika želim izveči danes dve zgodbi, dva resnična dogodki, ki se planincem le redko primerita, zato pa tembolj globoko ostaneta v spominu.

Prvi dogodek datira tamle nekje izpred drobnih let pred izbruhom krvave morije druge svetovne vojne.

Pri PD Celje je izšel razpis za pohod v Kamniško planino, in to z avtobusom do Logarske doline. Kaj takega! V času, ko smo se le s kolesi podili po razdrapani cesti v Logarsko dolino, da smo potem lahko pokukali na Ojstrico, Radu-

ho ali Oljševo in takoj spet nazaj s kolesom. Pogoji tega razpisa so pomenili pravo razkošje. Že zvečer naj bi prišli na Okrešelj in zgodaj zjutraj na Kamniško sedlo, Brano, Turško goro in z avtobusom bi se vrnili — sijajno!

Določena večera smo se vkricali pri »Ojstrici« v Celju ob pol sedmih na avtobus (takrat se je tudi ob sobotah delalo do šestih), prepeljali pa smo se samo do mostu pri Glaziji. Tam so nas ustavili orožniki, vedeli so že, kam smo namenjeni, spodili so nas z avtobusa, pa domov!

Na predlog temeljne organizacije jeklarne in valjarne ter na osnovi sklepa komisije za racionalizacije, dne 22. 3. 1978 objavljamo

RAZPIS

problematike v TOZD jeklarne-valjarne, ki jo želimo reševati v okviru inovacijske dejavnosti v delovni organizaciji.

I. Valjarna II ima v sestavi svoje opreme dve koračni peči, kapacitete 15 t/h za posamezno peč ter kurjeni z mešanico plinom. Na pečeh je bila že zamenjana kompletna avtomatika ter nekatere podrobnosti pri zakladanju, obzidava dna oziroma koračnega dela peči ter hidravlika za pogon koračnega dna. Rekonstrukcijo na izstopnem delu koračnih peči smo sicer izvršili, vendar poseg ni bil v takšnem obsegu, da bi zagotovil nemoteno obratovanje. Zato pod to točko razpisujemo naslednji nalogi:

1 — Strmina izstopne odprtine ni ugodna, zato se pogosto ob steno oziroma na sami drči zatikajo gredice, kar povzroča motnje pri proizvodnji. Strmino je potrebno spremeniti in jo opremiti v smislu brezhibnega pomika gredic od pomičnega koračnega dna do valjnice.

2 — Hlajenje čelnega dela koračne peči je vseskozi problematično. Potrebno je spremeniti hla-

dilni sistem v smislu potrebnega hlajenja sprednjega dela koračne peči ter ustrezne vzdržnosti ob dobri tesnitvi hladilnega medija.

II. Na progi Ø 300 mm so vgrajena krožna vodila delno zaprtega sistema varjene konstrukcije dobavitelja opreme BIPROHUT ter domače konstrukcije. Obstoječi sistem vodenja ne ustreza kvalitnim zahtevam valjanja, povzroča pa tudi prekomerni medfazni odpadki.

Predlagamo, da s pomočjo lastne proizvodnje v železarni ali s pomočjo strojne industrije v Jugoslaviji na osnovi idej oziroma skic in eventualno načrtov, izboljšamo obstoječe stanje vodenja valjancev oziroma ga spremenimo z uvedbo nove tehnologije.

Vabimo vse inovatorje, da oblikujejo predloge idejnih rešitev in jih pošljejo pod šifro analitiku za inovacije do 20. maja 1978.

Posebna komisija bo predloge pregledala in nagradila najboljše rešitve za vsakega med objavljenimi tremi tehničnimi problemi s po tremi nagradami v višini 1.500 din, 1.000 din in 500 din.

Sprejeti in realizirani predlogi bodo obravnavani in nagrajeni po določilih samoupravnega sporazuma o izumih in tehničnih izboljšavah Slovenskih železarn.

Število izplačanih nagrad določi komisija.

Komisija za racionalizacije pri DS DO

Ne vem več, kako so ostali reagirali na ta poseg žandarjev, toda mene in še nekaterih ni bilo volja kar tako opustiti tako težko pričakovani izlet. Dva izmed nergačev sta šla iskat kak drug prevoz. Res sta prišla kmalu nazaj in povedala, da nas v drevoredu ob robu mesta, tam proti METKI čaka taksi. Povabila sta mene in še dva druga planince, če hočemo z njima. Seveda smo šli. Zmášili smo nahrbtnike v prtljažnik in odropotali proti Ostrožnem. Vozili smo se tam nekje pod hribom, po nekkih stranskih cestah in šele pri Petrovčah prišli na glavno cesto. V Logarsko dolino smo se priguncali okrog polnoči, vendar smo jo peš mahnili takoj naprej.

Bila je svetla mesečna noč. Nad nami se je bočilo čudovito lepo, temnomodro, žametasto nebo, posuto s tisočimi zvezdami. Na tej žametni podlagi pa so se belile skale, vrhovi, ki obrobljajo ta Logarjev amfiteater, tako bele, bleščeče, kot alabaster. Bile so čisto blizu. Zdelo se mi je, da mi je samo roko stegniti, pa jih lahko otipljem, take tople in prijazne. Voda je kristalno šumela v slapu prek hrbita Rinke in se srebrno svetlikala v mesečevih žarkih. Tako čarobno lepoto, tako čudovito mesečno noč redko srečaš in še to samo v gorah.

Na Okrešelj smo prišli okrog tretje ure zjutraj, ob petih pa je bil že napovedan odhod naprej. Moji znanci so se nekam porazgubili, ostala sem sama v gostinski sobi. Pripravila sem si ležišče kar na klopi za mizo. Pod glavo nahrbtnik, s čevlji sem se pa odevala, pa je šlo.

Ko smo se zjutraj zbrali za pohod na vrhove, je bilo v skupini še več tistih, ki so jih orožniki pogнали z avtobusa prejšnji večer. Kako in kdaj so prišli na Okrešelj, ne vem. Menda so imeli ponoči pripadniki tedanji vladi nenaklonjene stranke tu nekje v planinah svoje zborovanje in je bil izlet res samo kamuflaža.

Drugi dogodek pa je popolnoma svež, tako svež, da še čujem glas svoje ogorčene znanke:

»Ti, a veš, da je iz mojega nahrbtnika nekdo odnesel tisto mojo perfektno dežno planinsko pelerino. Naredi mi uslugo, saj včasih kaj napišeš o dogodkih na planinskih poteh in ovekoveči tale neplaninski, nekolegialni pripetljaj. Lani, konec poletja sem želela z našimi planinci na Triglav. Bila pa sem na potovanju. Prej sem doma pripravila nahrbtnik, ki so ga tovariši vzeli s seboj, jaz

pa naj bi se jim pridružila šele pod Triglavom. Zgodilo pa se je, da me na dogovorjeno mesto takrat ni bilo, nisem uspela priti.

Nahrbtnik je priromal nazaj. Razložila sem vsebino, predmete pa, ki ostanejo vedno v nahrbtniku, kot dežni plašč, planinske izkaznice, vodniki, zemljevidi, nisem kontrolirala.

Šele letos za osmi marec, sem iskala pelerino, saj je deževalo, ko sem se odpravljala od doma. Pa glej hudiča! Namesto mojega originalnega planinskega ogrinjala je bila v nahrbtniku lahka, skoro otroška pelerinica, pod katero lahko stisnem le krušnjak a kamoli nahrbtnik. Si lahko misliš, kako sem bila besna in razočarana.

na, ne toliko zaradi izgube odlične pereline, ampak zaradi spoznanja, da med našimi planinci ni več pravih planincev.

Napiši z velikimi črkami: kdorkoli je to transakcijo z mojo pelerino izpeljal, ni nikak planinec, ampak čisto navadna umazana baraba. Izogiblje naj se me, ker sem imela to pelerino skrivoma zaznamovano in jo bom prepoznala izmed sto drugih. Če ga kdaj srečam v njej, gorje mu! Ožigosala ga bom na kraju samem, posledice pa »pr'moj duši« — ne bodo prijetne! Ti pa ne pozabi tega napisati!

No vidite, pa smo tam!

V svoj nahrbtnik spravljam vse spomine, vse dogodke, ki so vredni spomina. Tu so potopisi, spomini na prijetno skupino, na posebno lepe planinske pejseže, na dogodke v planinskih kočah, na nepredvidena srečanja starih znancev v gorah itd. Sedaj pa se je morala v to prijetno zbirko mojega nahrbtnika vrniti takale umazana dogodivščina. Kar nerodno mi je uvrstiti v predal spominov še takole nerodno reč — že zaradi ljubega nahrbtnika mi je nerodno. Veš ni lepo, da si to storil, kdor koli si že, veš — pa si res baraba!

Upravni odbor Sklada Borisa Kidriča je na predlog komisije za podelitev nagrad za izume in izpopolnitve, na svoji seji dne 22. 3. 1978 sprejel sklep o podelitvi nagrad doc. dr. Bogdanu Sicherlu, dipl. ing. Niku Zakonjšku in dipl. ing. Viktorju Logarju za izpopolnitev »Plinski gorilnik VARIO«.

Utemeljitev:

Plinski gorilnik Vario predstavlja zelo uspešno rešitev priprave mešanice plina in zraka za zgorevanje in vzdrževanje gorenja.

Njena konstrukcija omogoča široko regulacijo moči (1 : 8), kar je izredno pomembno pri racionalizaciji porabe goriva. Ker je mešanje zraka in plina zelo uspešno, je možno z gorilnikom doseči tako oksidacijski kot redukcijski plamen.

Pomembnost rešitve je tudi v tem, da omogoča domačo proizvodnjo plinskih gorilnikov, ki smo jih doslej v glavnem uvažali. Gorilnike izdelujejo v Železarni Štore.

Iskreno čestitamo!

Dopisujte v

Štorski
ŽELEZAR

iz krajevnih skupnosti ŠTORE

Skupnost Krajevnih skupnosti občine Celje je na redni seji dne 25. 3. 1978 razpravljala o družbenopolitičnih izhodiščih zagotavljanja materialne osnove za delovanje krajevnih skupnosti, merilih za razdelitev sredstev iz občinskega proračuna za leto 1978 za delovanje delegatskega sistema v krajevnih skupnostih, izhodiščih za program pridobivanja in urejanja družbenih prostorov za krajevnih skupnosti ter oblikah dela obstoječe skupnosti.

Obravnavana tematika in zaključki so pomembni za urejanje materialne osnove delovanja krajevnih skupnosti in uvajanje dogovorjenih sprememb samoupravne organiziranosti, ki morajo biti dosledno upošteevane tudi v Krajevni skupnosti Štore.

Po predlogu meril za financiranje delovanja delegatskega sistema in funkcionalnih izdatkov krajevnih skupnosti občine Celje v letu 1978 se razdelijo planirana občinska proračunska sredstva v višini 5.900.000 din po enotnem kriteriju za bruto osebne dohodke strokovnih služb krajevnih skupnosti, po številu volivcev (skupno število volivcev 45.440) in po površini krajevnih skupnosti (skupna površina znaša 23.000 hektarjev).

— 0 —

Po volitvah je treba izvesti, po rokovniku OK SZDL, konstituiranje organov krajevnih skupnosti. Pred tem pa je nujno oblikovati osnove dopolnitev statuta krajevnih skupnosti, skladno z določili statutarne sklepa, po katerem se uravnava samoupravna organiziranost v krajevnih skupnostih.

Posebnost in novost predstavljajo skupščine krajevnih skupnosti, ki so najvišji samoupravni organ v krajevnih skupnostih. Povečujejo se tudi pristojnosti interesnih svetov (za komunalo, za potrošništvo, socialno skrbstvo ipd.). Oboje pa zahteva opredeljene odnose s sveti skupščin kra-

jevskih skupnosti, ki prevzemajo predvsem vlogo izvršilnih organov.

V Krajevni skupnosti Štore bo samoupravna organiziranost v smislu navedenega speljana do 25. aprila 1978. Pred tem je treba pripraviti programe dela, predlog povezovanja Krajevnih skupnosti Štore in Krajevnih skupnosti Teharje in vrsto drugih izhodišč za prihodnjo aktivnost, ki jih mora obravnavati skupščina krajevnih skupnosti na svoji prvi seji.

— 0 —

Izvršni odbor krajevnih konferenc SZDL je na redni seji dne 11. 4. 1978 obravnaval:

- oceno politične dejavnosti ob izvedenih volitvah,
- problematiko celodnevne osnovne šole v Štorah,
- ustanovitev informativ. skupine v krajevni skupnosti,
- problematiko mladinskih aktivov ter
- izbiro kandidatov za priznanja OF.

Tudi tokrat je pokazala obravnavna obširne in celovite problematike, da krajevna konferenca SZDL dejansko uravnava politiko in dejavnosti posameznih družbenih in političnih činiteljev v krajevni skupnosti. Trditve ne potrjuje samo tematika, ampak predvsem zaključki, ki sicer niso obvezujoči, vendar usmerjajo dogajanja v smislu načel in potreb naše družbene ureditve.

Posebna pozornost izvršnega odbora je bila namenjena razgovoru o ustanovitvi informativne skupine, ki bi morala zagotoviti v krajevni skupnosti ažurno obveščanje delegatov in zbiranje ter posredovanje problematike v kraju pristojnim samoupravnim organom.

Se vedno je pereča tudi problematika mladinskih aktivov, ki nekako ne morejo prav zaživeti, vendar bomo morali o njej posebej poročati.

PRVO DRUŽABNO SREČANJE VZDRŽEVALCEV

Člani kolektiva mehanične delavnice so priredili za tozdrževanje v domu Železarjev na Teharju družabni večer s kratkim zabavnim programom.

Poželi so mnogo aplavza.

Na koncu zabavnega programa je spregovoril tovariš Ožek Franc kot organizator družabnega srečanja, ter dejal: večkrat je bila

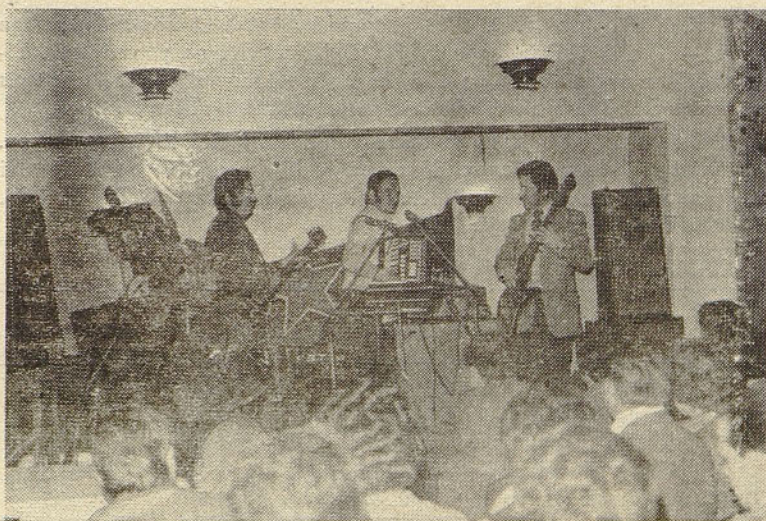

Ob domači kapljici se razveže še tako molčeči...

Zbrane sodelavce in goste je prvi nagovoril in pozdravil tovariš Ramšak Marjan, ki je med drugim dejal: družabno srečanje prirejamo z namenom, da bi ob smehu in zabavi pozabili na vsakodnevne skrbi in tegobe ter, da bi se med sabo bolj spoznali in zblížali. Veseli me, da lahko nočjo pozdravim tako številno zbrano družbo, saj je to dokaz, da smo tudi pri zabavi povezani v enoten kolektiv. Na koncu je še dejal: če bi bila med zabavnim programom kaka šala prerobata ali preokrogla, se spomnimo, da tudi televizija napoveduje svoje zabavne oddaje z naslovom »kar bo pa bo«.

Izražena želja članov kolektiva, da se organizira tako srečanje, sedaj je tu! Želimo vam zabave, plesa in dobrega prijateljskega srečanja. Zahvalil se je vsem, ki so kakorkoli prispevali s svojim delom, da je to tega družabnega srečanja prišlo. Posebno se je zahvalil godbenikom, pevcem za njihovo izvajanje in prosil, naj bi tudi v naslednjih urah še poskrbeli za prijetno vzdušje.

Spregovoril je tudi tovariš Gajser Stane in dejal, da je prijetno biti v takšnem kolektivu, ki je enoten pri delu, v družbi in pri drugih nalogah, ki jih opravljajo. Lepo je, da poleg vseh

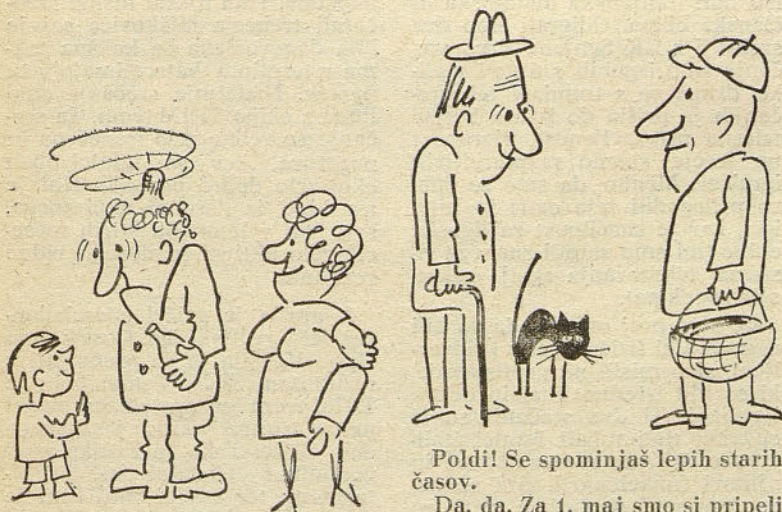
Brez »muzike« ni »štimumge«! Za to so poskrbeli ansambli vzdrževalcev

V programu so sodelovali prizadevni glasbeniki in pevci iz vrst varilcev, ključavničarjev.

Člane kolektiva ter njihove svojce so razveselili z domačimi pesmimi in napevi in s kroniko humorja. Nastopali so Geršak V., Mastnak M., Karš B., Močnik Rudi, Brečko V., Kramer F., Ulaga E., Ščurek B. in kot humorist Tržan F.

težav, ki jih imamo, najdemo tudi čas za razvedrilo.

Rajanje in veselo razpoloženje je trajalo pozno v noč. Izražena je bila želja še za več takšnih srečanj. Takoj po prireditvi in še precej naslednjih dni je med udeleženci marsikdo poudaril, da je družabno srečanje vsestransko uspešno.

Poldi! Se spominjaš lepih starih časov.

Da, da. Za 1. maj smo si pripeli nageljne, zapeli, štrajkali. se imeli lepo, borili za svobodo... in danes?

Ja, vsak gre na vikend, gleda televizijo, spi...

Ati, to še ni nič! Veš, v šoli smo se učili kaj so kapitalisti počeli z delavci za prvi maj!

ŠPORT IN REKREACIJA

AKTIVNOST ROKOMETNE SEKCIJE V LETOŠNJEM LETU

Po končanem jesenskem delu nastopanja v regijski rokometni ligi, aktivnost v sekciji ni prenehala. Nadaljevali smo s treningi, saj nas je čakalo nastopanje v zimski ligi, ki se je odigravala v hali Golovec. Zopet smo s svojimi nastopi le delno zadovoljni, čeprav smo v končni razvrstitvi zasedli 3. do 4. mesto (od 10

ekip), saj smo se do konca prvenstva borili za prvo mesto. Med pomembnejše zmage štejejo zmago nad Slovenskim ligašem Minervo, državnimi mladinskimi prvaki in tesni poraz z drugim slovenskim ligašem ter tesnejšim zmagovalcem Šoštanjem. Ta poraz je bistveno vplival na našo končno razvrstitev na tek-

movalni lestvici zimske lige hale Golovec.

Z aktivnostjo nismo prenehali niti po končani zimski ligi, marveč smo nadaljevali s treningi v telovadnici OŠ in vključili v naše delo tudi mlade igralce iz Štor. Naš namen je osvežiti vrste z mladimi, nadarjenimi igralci.

V marcu je ekipa odpotovala na skupne sedemdnevne treninge v Poreč. Stroške smo nosili sami, saj smo čez leto namensko varčevali. Takšna oblika priprave se je pokazala uspešna, ker nam je na vsak način omogočeno normalno uigravanje, ker je celotna ekipa prisotna na treningih. Med tednom nam je zaradi večimenskega dela igralcev uigravanje onemogočeno.

pu in zaslužno slavili, sicer po rezultatu nizko zmago, zato pa je bila igra celotne ekipe zelo angažirana, posebej pa smo se odlikovali v napadu z izdelanimi in efektivnimi akcijami. Po vsem so- deč smo tudi funkcionarje italijanskega državnega moštva ponovno navdušili z našo igro, saj so nas ponovno prosili za srečanje z seniorsko ekipo Azurov. Na žalost smo morali to zanimivo vabilo odkloniti zaradi odhoda domov.

Pred pričetkom pomladanskega dela tekmovanja v regijski ligi smo odigrali še dve srečanju. In sicer: z Aero Celje in izgubili z rezultatom 35:27. Zelo koristno srečanje za nas, saj je kompletna ekipa Celja zahtevala od nas

Občinsko prvenstvo v Celju

Na znanem turistično-rekreativnem centru na Golteh je bilo v dneh 9. in 10. marca občinsko prvenstvo v veleslalomu.

Tega prvenstva se je udeležila tudi izbrana vrsta smučarjev Železarn Store. Vreme v teh dneh tekmovalcem ni bilo preveč naklonjeno, saj je tekmovalje oviral močan veter. Tekmovalje na Golteh je bila hkrati tudi zadnja preizkušnja naših tekmovalcev pred zimskimi športnimi igrami Slovenskih železarn.

Rezultati tekmovanj:

Med 61 tekmovalkami so naše članice dosegle naslednja mesta:

- 26. mesto Čanžek Marjana
- 27. mesto Urbajs Fanika
- 28. mesto Sikole Jožica
- 34. mesto Kavka Lidija

in ekipno 7. mesto.

Starejši člani — na štartu se jih je zbralo 82 so naši predstavniki

zasedli naslednja mesta:

- 8. mesto Mastnak Maks
- 17. mesto Veber Tine
- 25. mesto Rozman Franc

in ekipno 5. mesto.

V skupini A članov in v B skupini pa so železarji dosegli zelo solidna mesta. Med 80 člani A skupine je zasedel:

- 6. mesto Žohar Bogdan
- 9. mesto Renčelj Miran
- 12. mesto Lorgar Edo

in ekipno 2. mesto.

Skupina B je štela 90 tekmovalcev, dosežena mesta:

- 10. mesto Marolt Boris
- 11. mesto Skale Ivan
- 14. mesto Holcinger Karl
- 17. mesto Galuf Srečko

in ekipno 3. mesto.

Železarna Store je z doseženimi rezultati v skupnem seštevku zasedla 3. mesto v občini Celje.

TEKMOVANJE V VEESLALOMU ZA POKAL OO ZSMS ŽELEZARNA STORE — TOZD VZDRŽEVANJE IN TOZD TRANSPORT

V četrtek, dne 16. 2. 1978 je predsedstvo OO ZSMS Železarna Store — TOZD Vzdrževanje in TOZD Transport ob pomoči tov. Tine Vebra organiziralo na Celjski koči tekmovanje v veleslalomu za pokal OO ZSMS TOZD Vzdrževanje in TOZD Transport.

Od 52 prijavljenih se je tekmovanja udeležilo 25 tekmovalcev. Šestnajst je bilo mladincev, devet pa je bilo starejših od 27 let. Ti so tekmovali izven konkurence. Tekmovalci so vozili dve vožnji. Rezultati so bili naslednji:

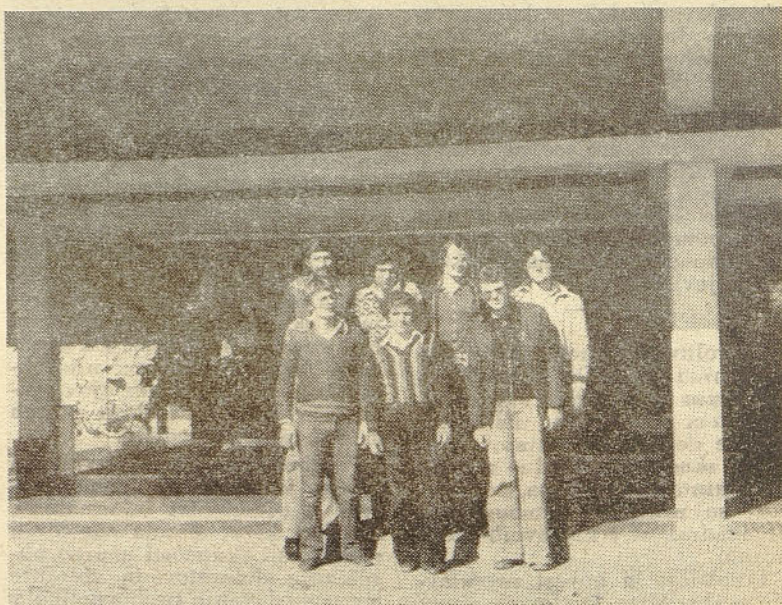
MLADINCI:

Mesto	Priimek in ime	Prvi tek	Drugi tek	Skupni čas
1.	Amon Emil	0.50.2	0.27.0	0.57.2
2.	Šeruga Mitja	0.51.0	0.28.0	0.59.0
3.	Kočevar Ivan	0.51.5	0.29.0	0.60.5
4.	Čmok Branko	0.51.8	0.50.0	0.61.8
5.	Ojstršek Janez	0.54.0	0.29.5	0.63.5

IZVEN KONKURENCE:

Mesto	Priimek in ime	Prvi tek	Drugi tek	Skupni čas
1.	Renčelj Miran	0.28.8	0.26.0	0.54.8
2.	Mastnak Maks	0.50.0	0.26.0	0.56.0
3.	Kresnik Janez	0.51.6	0.28.0	0.59.6

Prvo mesto, pokal in priznanje je torej zaslužno osvojil Amon Emil, drugo mesto, priznanje in praktično nagrado Šeruga Mitja, tretje mesto, priznanje in praktično nagrado pa Kočevar Ivan.

Del ekipe rokometišev pred hotelom »Delfin« v Poreču

V Poreču so bile istočasno na pripravi tudi ekipe: Partizan Beograd, RK Senj iz Senja, vodilna ekipa druge lige Sever, RK Zamet, tretjevršena ekipa v isti ligi: italijanska mladinska in članska ekipa. Odigrali smo dve srečanju z RK Senjem. Prvo srečanje smo izgubili s 6 goli razlike, drugo pa s tremi. V teh srečanjih je prišla do izraza boljša telesna pripravljenost, uigranost ter večje število razpoložljivih igralcev. Menim, da smo se dobro prilagodili zelo ostrim in hitrim igri, kar je značilnost za ligaške ekipe (mi smo zaradi znanega sistema tekmovanja zgolj »rekreativna« ekipa).

Če sem prej omenil, da so bili nasprotniki fizično boljše pripravljene, sem mislil na protinapade, ki so bili izredno hitri in dobro izpeljani. Ti dve srečanju so si ogledali tudi mladi igralci italijanske državne reprezentance in njihovi funkcionarji. Bili so navdušeni nad dvobojem, zato so nas prosili, da bi odigrali z njimi dvoboj, kar smo z veseljem sprejeli. Ta dvoboj smo rešili v svojo korist z rezultatom 26:23. To tekmo smo odigrali v istem tem-

maksimalno angažiranje. Mislim, da smo dali več, kot smo v danem trenutku sposobni. Rezultat je razmeroma visok ob dejstvu, da smo prejeli 11 golov iz protinapadov. Tudi tokrat nismo razočarali trenerja Miškoviča saj je bila dogovorjena še kakšna tekma v terminih, katere imajo v ta namen. Nadaljnje srečanje smo imeli z ekipo TRIM-team. Ta srečanja so vedno zelo izenačena in negotova, ker se igralci obeh ekip zelo dobro poznajo. Kot je razvidno iz dosedaj napisanega, smo bili v letošnjih štirih mesecih zelo aktivni in dosegli vidne rezultate.

8. aprila je pričel spomladanski del v regijski ligi. gostili smo ekipo Velenja in jo premagali z rezultatom 35:24. V tem kolu je TRIM-team v gosteh premagal prvoplasirano ekipo jesenskega dela Griže. Tako je razlika med vodilnima Grižami in TRIM-teamom ter našim moštvom le dve točki. Pripomniti velja, da obe ekipi gostimo in te tekme bodo verjetno odločale o prvaku.

Majer Tomo

Medobratne športne igre

V mesecu marcu in aprilu so se vršila medobratna tekmovanja v šahu in odbojki. V obeh panogah je sodelovalo po 9 ekip in blizu 100 posameznikov.

Rezultati tekmovanj:

Šah: rezultati iz tekmovanja skupin

Jeklarna : Mehanična 3 :1
Valjarna : Mehanična 2,5:1,5
Elektroenerget. : Jeklarna 3 :1

I. skupina

MO : Livarna 4 :0
KKO : TT 1,5:2,5
TT : MO 3 :1
Uslužbenci : KKO 3 :1
Livarna : TT 0 :4
MO : Uslužbenci 1 :3
Uslužbenci : Livarna 2 :2
KKO : MO 2,5:1,5
TT : Uslužbenci 2,5:1,5
Livarna : KKO

Vrstni red:

1. Elektroenergetski
2. Valjarna
3. Jeklarna
4. Mehanična

Skupna uvrstitev v šahu:

1. Elektroenergetski, 2. Tovar-
na traktorjev, 3. Valjarna, 4.
Uslužbenci, 5. Jeklarna, 6. Mehan-

Skupni posnetek finalistov medobratnega tekmovanja v odbojki — ekipi valjarne in elektroenergetski obrat

Vrstni red:

1. TT
2. Uslužbenci
3. MO
4. KKO
5. Livarna

ška obdelava, 7. KKO — investicije, 8. Mehanična, 9. Livarna.

Odbojka

Rezultati iz tekmovanja skupin

I. skupina

Valjarna : MO 30:26
Livarna : Mehanična 30:25
Livarna : MO 30:8
Valjarna : Mehanična 30:7
MO : Mehanična 30:20
Valjarna : Livarna 30:7

II. skupina

Elektroenerget. : Mehanič. 2,5:2,5
Valjarna : Jeklarna 3 :1
Elektroenerget. : Valjarna 2 :2

Ekipa livarne je dosegla tretje mesto v medobratnem tekmovanju v odbojki

II. skupina

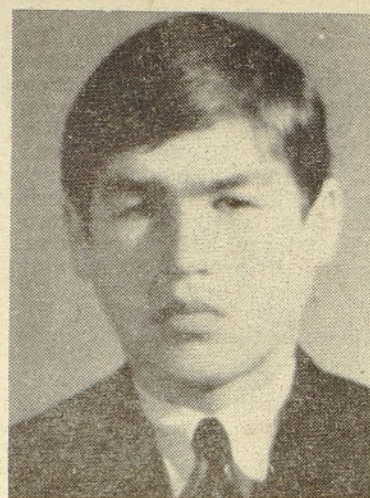
El. energ. : TT 30:16
Jeklarna : Uslužbenci 30:8
Jeklarna : TT 30:20
Uslužbenci : TT 30:11
Uslužbenci : El. energ. 30:19
KKO-invest. : Uslužbenci 30:28
KKO-invest. : TT 30:27
KKO-invest. : Jeklarna 30:28

El. energ. : Jeklarna 30:16
El. energ. : KKO-invest. 30:28

Končna uvrstitev v odbojki:

1. Valjarna, 2. El. energetski, 3. Livarna, 4. KKO — investicije, 5. Jeklarna, 6. Mehanska obdelava, 7. Mehanična, 8. Uslužbenci, 9. Tovarna traktorjev.

FRANC ŽEKAR

Sredi vsakdanjega hrupnega dela v tovarni je 9. aprila tega leta na elektroplavžu ugašalo in ugasnilo mlado življenje. Tih in skromen, kakršen je bil Franc Žekar, je omahnil ob delu, ki ga

je zvesto opravljal. Izgubili smo mirnega in prizadevnega sodelavca, ki si je ob delu na vso moč prizadeval, da bi si pridobil kakršnokoli strokovno izobrazbo. Franc Žekar je bil doma v Babni gori blizu Loke pri Žusmu, kjer imajo starši hišo in nekaj hektarov zemlje. Na delo se je vozil z avtobusom iz Dolgega potoka. Kruto življenje ga je obtežilo z govorno napako, zato se je z izobrazbo 4 razredov osnovne šole le težko prebijal skozi življenje. S prizadevnostjo je opravil izpit za žerjavovodjo v naši železarni in delal od 1. junija 1972 v livarni valjev, pozneje v livarni sive litine kot žerjavovodja. Od 2. junija 1975 pa na elektroplavžu. Težave je imel zaradi govorne napake, sicer pa je delo opravljal marljivo in si prizadeval, da bi zadovoljivo opravil vse delovne naloge.

Našega Franca Žekarja ni več med nami, zazijala je vrzel, ostal je le spomin na prizadevnega sodelavca.

ZAHVALA

Ob tragični izgubi, dragega moža in očka

MASTNAK ANTONA

se kolektivu ŽELEZARNE zahvaljujem za darovane vence.

Posebno se zahvaljujem njegovim sodelavcem, za denarno pomoč in sodelavcu za poslovilne besede ob odprtem grobu.

Še enkrat hvala.

Mastnak Duška

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi, moža, očeta, tasta in dedka

BELE VACIKA

višji gradbeni tehnik v pokoju se iskreno zahvaljujem za darovano cvetje in vence, godbi in članom kolektiva Železarne Štore, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvala tovarišu Zagoričniku za iskrene poslovilne besede.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Sodelavcem iz livarne valjev se iskreno zahvaljujem za izkazano pozornost ob upokojitvi in jim želim še veliko delovnih uspehov ter osebne sreče.

Marija JUNGHER

ZAHVALA

Ob bridki izgubi dobrega in skrbnega moža, očeta in pradedka

FRANCA KLANJŠEKA

se iskreno zahvaljujem železničarski godbi iz Celja, gospodu župniku za ganljive besede ob odprtem grobu. Hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znanec za darovane vence in cvetje ter tolažilne besede ob težkih trenutkih.

Posebna hvala sodelavcem nabavna skladišča, kem. laboratorij, transport-avtooddelek in ostalim za darovane vence in pomoč ter vsem, ki ste ga spremljali na njegovi zadnji poti.

Zalujoči:

žena, sinova Albin in Janez, hčerke Jožica, Karla in Mija z družinami.

KADROVSKE VESTI

NOVI ČLANI NAŠE ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA

Malič Savo, NK delavec — MO valji; Krajnc Alojz, NK delavec — livarna I; Kitek Marjan, NK delavec — TT montaža; Pelko Andrej, NK delavec — TT montaža; Verbič Danica, VS ekonomist — DS za ekonomiko in organizacijo; Zalokar Franc, NK delavec — mater. in koop. sektor; Cmok Ladislava, KV prodajalka — vodstvo tozd livarne II; Gallapeni Musli, NK delavec — livarna I; Paqarizi Enver, NK delavec — livarna I; Bukošek Mirko, NK delavec — mehanična delavnica; Pavlica Gorazd, NK delavec — TT montaža; Mirčič Zoran, KV strugar — TT obdelava; Bajčetič Rajko, NK delavec — livarna I; Jančič Franc, NK delavec — TT obdelava; Plahuta Janko, NK delavec — valjarna II; Žibret Jožef, KV natak — DPG; Bračko Viktor, NK delavec — TT montaža; Senegačnik Anton, NK delavec — TT montaža; Kladnik Cvetko, NK delavec — MO litina; Lončarič Zdenko, NK delavec — livarna I; Zupanc Rajko, NK delavec — valjarna II; Zgonec Jožef, NK delavec — valjarna II; Plavčak Milica, NK delavka — komunala; Došen Soša, NK delavec — TT montaža; Spopič Terezija, NK delavka — DPG; Sentjurc Franc, NK delavec — valjarna II; Perpar Renata, NK delavka — priprava vzdrževanja; Cater Marija, NK delavka — DPG; Cater Marjan, KV natak — DPG; Bici Ramadan, NK delavec — vzdrževanje transportnih sredstev; Drobnač Jožef, NK delavka — komunala; Nikolič Milica, NK delavka — DPG; Potočnik Stanislav, NK delavec — TT montaža; Selmani Đemal, NK delavec — valjarna I; Grdina Vojko, SS strojni tehnik — vodstvo tozd jeklarne—valjarne; Gradič Peter, NK delavec — komunala; Užmah Miroslav, NK delavec — TT materialno-koop. s.; Gnilšek Vlado, NK delavec — valjarna I; Zveglar Ciril, NK delavec — mehanična; Jurkošek Martin, NK delavec — komunala; Grlič Ilija, NK delavec — vzdrževanje transportnih sredstev; Salkič Nuriya, NK delavec — livarna I; Krivec Ivan, NK delavec — valjarna II; Lorgar Samo, NK delavec — livarna I; Haliti Rustem, NK delavec — livarna I; Drofenik Stanko, NK delavec — komunala; Zalokar Vid, PK livar III — livarna I.

SAMOVOLJNO ZAPUSTILI DELOVNO ORGANIZICIJO

Motoh Peter, NK delavec, Zalokar Vid, PK livar in Vodušek Jakob, NK delavec iz livarne II; Podvorica Hakif, NK delavec iz livarne I; Rrahimi Rrahim, PK tesar, jeklarne I, Milekič Milenko, NK delavec, jeklarne I; Stankovič Ljubomir, KV ključavničar in Bobek Stefan, PK vodja dvig. iz jeklarne II; Mehović Hasib, PK voznik viličarja, Pungeršek Janko, PK avtogeni rezalec, Grdina Bojan, NK delavec in Staroveški Stjepan, NK delavec iz valjarne I; Dvoršak Franc, KV valj. profilov in Slatinšek Martin, KV valj. II; Djokič Dragoljub, NK delavec in Zdovc Emil, PK vodja dvigala iz elektroplavža; Geršak Viljem, NK delavec iz obdelovalnice litine in Stojnšek Anton iz TT obdelava.

ODŠLI PO LASTNI ZELJI

Lah Pavel, NK delavec, livarna II; Žerak Vincenc, NK delavec, valjarna I; Balija Isen, NK delavec in Krušič Srečko, KV valj. profilov iz valjarne II; Verk Vladimir, PK strugar, obdelovalnica valjev; Stiplovšek Branko, NK delavec iz livarne II; Romih Jože, KV livar iz oddelka za kakovost, Lipej Marjan, KV avtomehanik, TT montaža; Matko Jožef, PK avtogeni varilec in Gnilšek Vlado, NK delavec iz valjarne I; Šibanc Miran, KV strojni ključavničar, vzdrževanje transportnih sredstev.

Sporazumno s podjetjem je odšla:

Bobek Gabrijela, NK delavka — komunala.

Prekinitev dela v času suspenza:

Mlakar Viktor, PK mazutar — jeklovlek.

V poizkusni dobi je prekinil delovno razmerje:

Grdina Vojko, strojni tehnik v vodstvu tozd valjarne in jeklarne.

Iz DO je bil izključen:

Mačastena Rustem, NK delavec iz jeklarne I.

NA NOVO ŽIVLJENJSKO POT SO STOPILI

Kasenburg Roman, KV strojni ključavničar — mehanična; Malec Viktor, NK delavec — valjarna II; Petelinšek Stanislav, PK kalupar — obrat transport; Grobin Miran, KV strojni ključavničar — mehanična delavnica.

Kokalj Stane, TT mat. koop. s, Gračner Viktor iz valjarne II, Đumičič Dušan, elektroobrat, Gajšek Franc, DS za inv., in Tepeš Jožica, nadzorna služba, Lubelj Zdravko, projektivni odde-

lek, Markovič Nevenka, TT komerciala in Fajdiga Marko, elektroobrat, Strašek Zvonka, finančni sektor, Podgoršek Martin, livarna II.

Želimo jim obilo družinske sreče!

NARAŠČAJ V DRUŽINI SO DOBILI

Filej Venčeslav, valjarna II, Zlaus Jože, TT komerciala, Lancner Leopold, TT mat. koop. s., Filović Bahrija, livarna II, Guček Rudi, obrat transport, Planko Ivan, modelna mizarna, Fermolšek Anton, TT montaža, Drobne Marjan, obrat transport, Kovač Ivan, livarna II, Lorgar Franc, livarna II, Mlakar Franc, merilna služba.

Vsem iskreno čestitamo!

UPOKOJENI

VRENKO FANIKA, rojena 11. 2. 1931, stanujoča v Štorah 56, se je zaposlila v Železarni Store 20. 2. 1948 v šamotarni kot strojna oblikovalka. 21. 5. 1973 pa je bila zaradi ukinitve šamotarne premeščena v livarno II, na delovno mesto »livar jedrar«, na katerem je delala vse do upokojitve.

Redno je bila upokojena z 10. 2. 1978.

VOLMUT MARIJA, rojena 30. 10. 1924, stanujoča v Bukovžlaku 42, Celje, se je zaposlila v Železarni Store 15. 4. 1958 v finančnem sektorju kot praktikantka. 1. 1. 1959 je bila razporejena na delovno mesto »likvidator odteglajev«, od leta 1969 pa vse do upokojitve pa je opravljala delo knjigovodje II.

Invalidsko je bila upokojena z 31. 1. 1978.

MIRT Stefan, rojen 26. 12. 1921, stanujoč na Ostrožnem 37, pošta Ponikva, Sentjur, se je zaposlil v Železarni Store že leta 1944 v livarni, nato pa je odšel na odsluženje vojaškega roka. Ponovno se je zaposlil leta 1949 v livarni II kot pomočnik talilca. Delal je na različnih delovnih mestih v livarni II in nato od 1968 v livarni I, nazadnje na delovnem mestu »pomočnik talilca I«.

S 15. 1. 1978 je bil invalidsko upokojen.

Vsem upokojenim želimo, da bi še mnogo let uživali zaslužen upokojitev.

JUNGER Marija, rojena 1. 11. 1923, stanujoča Store 126, se je zaposlila v Železarni Store 21. januarja 1948 v livarni sive litine kot jedrarka, leta 1968 je bila premeščena v livarno I na delovno mesto pomočnik livarja II, od

leta 1972 pa vse do upokojitve pa je opravljala delo livarja-jedrarka.

Starostno je bila upokojena s 13. 3. 1978.

MOČNIK Rudolf, rojen 26. 3. 1919, stanujoč Kompole 72, se je zaposlil v Železarni že leta 1932 v mehanični delavnici kot strugar, 1940. leta pa je odšel na odsluženje vojaškega roka. V letu 1941 se je ponovno zaposlil, nato pa spet leta 1952. Ves čas je delal v mehanični delavnici, najprej kot strugar, nato še strojni mehanik, skupinovodja strojne obdelave, skupinovodja I, od leta 1975 pa kot delovodja.

Z 22. 3. 1978 je bil redno upokojen.

Želimo jima, da bi še mnogo let uživala zaslužen upokojitev.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi našega brata, strica, sestriča

MARTINA SIVKE

iz Pečovja, se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hkrati se zahvaljujemo kolektivu Železarne Store, ZB Store, KS Store za vso izkazano pozornost.

Lepa hvala tudi za poslovlilni govor in nesebično pomoč, ki sta jo nudili družini Oberžan in Doberšek.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dobrega, skrbnega moža in očeta

MATIJE ZAVŠEKA

se iskreno zahvaljujemo godbi na pihala Železarne Store ter tovarišu Stefančiču za ganljive besede ob odprtem grobu.

Posebna hvala tudi sindikalni organizaciji, upravi, gostinski enoti Železarne Store, Zvezi borcev ter vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za poklonjene vence in ovetje in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Žalujoči žena s hčerko Katjo, sinova Matija in Slavko ter hčerka Marica z družino

ZAHVALA

Ob mnogo prerani izgubi dragega moža in očeta

ERNESTA VREČKA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in sočustvovali z nami v najtežjih trenutkih.

Posebna hvala sindikalni podružnici železarne, organizaciji ZB in godbi na pihala Železarne Store, tov. Tofantu za poslovlilne besede ob odprtem grobu, stanovalcem hiše Store 56 in vsem, ki so darovali cvetje in vence.

Žalujoči žena Angela, hčerki Milena in Dragica z družinama

STORSKI ZELEZAR — Glasilo OZD Slovenske železarne ZELENARNA STORE — Izhaja enkrat mesečno — Uredniški odbor: Gradišnik Frido, Gabršček Jože, Knez Peter, dipl. ing., Kavka Franc, Renčelj Vlado, Uršič Rudi, Zmahar Ivan — Odgovorni in glavni urednik: Kavka Franc, pomočnik urednika: Uršič Rudi. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 20. 2. 1974) — Tisk: AERO Celje — TOZD grafika — Rokopisov ne vračamo.